

ትርጉም:- ዮዲት ኃይሉ
እርማት:- ኃይሌ ጀናይ
ዋና አርታኢ:- ዘነበ ገብረሐና

Published and distributed by:
SIM Publications

Printed by: SIM Press

P.O.Box 127,
Addis Ababa, ETHIOPIA
Tel (251- 011- 349- 3252/ 551- 2973)
E- mail: simmedia@ethionet.et

Copyright

© 2007 by SIM, Addis Ababa, Ethiopia.

Originally published in English under the title of
BEGINNINGS: The Origins and Purpose of life (written by
Fred Morris). Copyright © Fred Morris (2000, 2004). Manna
Publications (UK), 4 Sealey Close, Willington, Derby, DE65
6EP, England, UK.

All rights reserved.

ለአንባቢው ወይም ለመሪው

እነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያዎች በቀላል ቋንቋ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት የሚያብራሩ ናቸው። እነዚህን መጻሕፍት መጽሐፍ ቅዱስን በግል ወይም በቡድን ከሌሎች ጋር ለማጥናት ልትጠቀሙባቸው ትችላላችሁ። ከተቻለ በቡድን ጥናት ውስጥ እያንዳንዱ አጥኚ የራሱ መጽሐፍ ሊኖረው ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስም ያስፈልጋል።

«አሁን አንብቡ» የሚልን ርእስ በምታገኙበት ጊዜ ሁሉ፣ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያለውን ቃል ከማንበባችሁ በፊት፣ አንተ ወይም የቡድንህ መሪ የመጽሐፍ ቅዱስን ክፍል ልታነብሱት ይገባል።

• «ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋገሩ» የሚለው ርእስ አንባቢው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን መረዳቱን ለማሳየት የሚያግዝ ጥያቄዎችን ይሰጣል። ጥያቄዎቹን እንደ መመዘኛ ተጠቀሙባቸው።

• የምርጫ ጥያቄዎች ያነበባችኋቸውን ታስቦ ዘንድ እንዲረዷችሁ ቀርበዋል። የእነዚህ ጥያቄዎች መልሶች በመጽሐፉ በስተመጨረሻ ላይ ተሰጥተዋል።

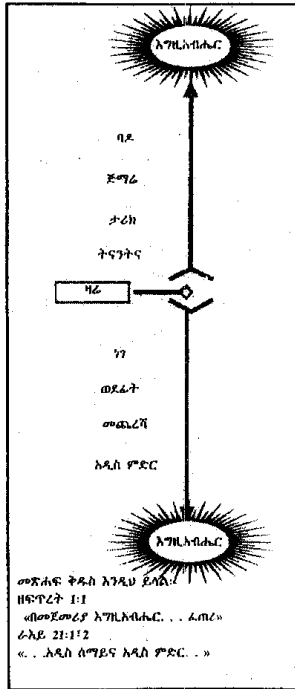
• ተጨማሪ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች አስፈላጊ መረጃን ይሰጡ ዘንድ ቀርበዋል። እግዚአብሔር ይናገራችሁ ዘንድ ይጠቀምባቸዋል። ለዚህም ነው የሚነበቡትን ነገሮች ሁሉ ደጋግማችሁ ማየትና በቤት ጥናታችሁም ልትጠቀሙባቸው የሚገባው። አንዳንዶቹ ምንባቦች የተወሰዱት ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር ላይ ከኖረበት ጊዜ በኋላ ከተጻፈውና የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ከሆነው፣ የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ነው። እነዚህ የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በአራት ዘፍጥረት ከሚጀምረው ከብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ጋር ተያያዥነት ያላቸው ናቸው። የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ የሚጀምረው በማቴዎስ ወንጌል ነው።

ለተጨማሪ ጥናት የሚሆኑ ተጨማሪ ማስታወሻዎች በላጥን ውስጥ ተቀምጠዋል። ማብራሪያዎቹ ለሁሉም ክርስቲያኖች አጠቃላይ የሆነ ጥቅም እንዲሰጡ ታቅደው የተዘጋጁ ቢሆንም፣ ለአስተማሪዎች፣ ለመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች እና ለመጋቢዎችም የሚጠቅሙ ናቸው።

ለሁሉም አማኞች መሠረት የሚሆን፣ መሠረታዊ እውነት ይሰጡ ዘንድ እነዚህን የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያዎች። ጥናቱን የሚመሩት ሰዎች እውነቶቹን ከሕይወት ጋር ማዛመድ፣ እንዲሁም ልምዳቸውን እና ባህላቸውን አክለው ማቅረብ ይገባቸዋል።

በዚህ ማብራሪያ ውስጥ የቀረቡት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች፣ በ1993 ዓ.ም በኢንተርናሽናል መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ከታተመው አዲሱ መደበኛ ትርጉም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተወሰዱ።

- እግዚአብሔር ምድርን እና በውስጣ ያሉትን ነገሮች እንዴትና ለምን እንደ ፈጠረ፤
- የእግዚአብሔርን እንዲሁም የሕይወትን ዓላማ፤
- የመልካምና የከፋትን ምክንያቶች
- በሴትና በወንድ መካከል የማይረገውን ጋብቻ አስፈላጊነት፤
- ልጆች የመውለድን አስፈላጊነት፤
- ኃጢአት እንዴት ከእግዚአብሔር እንደሚለየን፤
- ኃጢአት እንዴት ምድርን እንደሚያበላሽ፤
- እግዚአብሔር ኃጢአትን እንዴት እንደሚቀጣ፤
- እግዚአብሔር እንዴት ከኃጢአት ሊያድንን እንደሚችል፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ የአገዚአብሔር ቃል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ
አገዚአብሔር እውነትን ይነግረናል። በሐሪት ዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ
አገዚአብሔር ምድርን እንዳሁም ሰዎችን እንዴት እንደ ፈጠረ ይነግ

ረናል። እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር ባይነግረንም፤ እናውቀው ዘንድ የሚያስረዳንን ነገር ሁሉ ግን ነግሮናል። ሐዋርያው ጳውሎስ በሐዋርያት ሥራ 17:24-31 ላይ ስለ እግዚአብሔር የተናገረው ቃል እንዲህ ይላል፡-

«እርሱ ዓለምና በውስጡ ያለውን ሁሉ የፈጠረ አምላክ እርሱ የሰማይና የምድር ጌታ ነው፤ ስለዚህም እርሱ የሰው እጅ በሠራው መቅደስ አይኖርም። እርሱ ለሰዎች ሁሉ ሕይወትንና እስትንፋስን እንዲሁም ሌላውንም ነገር ሁሉ የሚሰጥ ስለ ሆነ፤ የሚገባው ነገር ባለመኖሩ በሰው እጅ አይገለግልም። የሰውን ዘር ሁሉ ከእንድ ወገን ፈጥሮ በምድር ሁሉ ላይ እንዲኖሩ አደረገ፤ የዘመናቸውን ልክና የመኖሪያ ስፍራቸውንም ዳርቻ ወሰነላቸው። ይኸውም ሰዎች እግዚአብሔርን ፈልገው ተመራምረው ምናልባት ያገኙት እንደ ሆነ ብሉ ነው፤ ይህም ቢሆን እርሱ ከእያንዳንዳችን የራቀ ሆኖ አይደለም፤ የምንኖረውና የምንገናኝበት ያለውም በእርሱ ነውና። ከራሳችሁ ባለቅኔዎችም አንዳንዶች እንዳሉት፤ «እኛም ደግሞ ልጆቹ ነን።» እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆች ከሆንን፤ አምላክ በሰው ሙያና ጥበብ የተቀረጸውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ ይመስላል ብለን ማሰብ አይገባንም።» (ሐዋርያት ሥራ 17:24-29)።

በክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔርን ለናውቀው እንችላለን

አራት ዘፍጥረት የመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው መጽሐፍ ነው። ስለ እግዚአብሔር ፍጥረታት እውነቱን ይናገራል - ምን እና እንዴት እንደ ፈጠረ ይናገራል። የተቀሩት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ኢየሱስ በምድር ላይ ለመኖር ከመምጣቱ በፊት የሆኑትን ነገሮች ይነግሩናል። ይህ እግዚአብሔር በምድር ላይ እየሠራ እንዳለ የሚናገር ታሪክ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ትልቁ ታሪክ እግዚአብሔርን ከታዘዘው እንዲሁም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን ደግሞ መድኃኒቱን እንደ ሆነ ካመንን፤ በሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር የዘላለም ሕይወት ማግኘት የመቻላችን ጉዳይ ነው።

የእግዚአብሔርን አስደናቂ ሥራ በተፈጥሮ እና በምሽት ሰማይ ላይ ልናይ እንችላለን። ብዙ ቁጥር ያላቸው ዛፎች (ተክሎች) እንስሳት እና ከዋክብት እግዚአብሔር ትልቅ ገይል እንዳለው ይነግሩናል። እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች ሁሉ ፈጥሯል፤ ልንቀይራቸውም አንችልም። ፀሐይ እንዳትወጣ ልንከለክላት ወይም ደግሞ እንዳትጠልቅ ልንይዛት አንችልም፤ ማዕበልም እንዳይነሣ ልናደርገው አንችልም።

እግዚአብሔር ግን ከፍጡሮቹ የበለጠ ትልቅ ነው። እርሱ በፍጥረቱ ውስጥ እና በፍጥረቱ አማካይነት ይሠራል። እርሱ በሰማይና በምድር ላይ ንጉሥ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ «እርሱ ከሁሉም በላይ ነው» ይላል። እግዚአብሔር አምላክና ንጉሥ ነው፤ ምክንያቱም፤ ምድርን ፈጥሯልና። በውስጧ ያለውን ነገር ሁሉ የእርሱ ነው። የፈጠረኝ እግዚአብሔር ስለ ሆነ፤ እርሱ ጌታዬም ጭምር ነው።

ደግሞም እግዚአብሔር ማንነት እንዳለው ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንረዳለን። እግዚአብሔር ያስባል፤ ደግሞም ያቅዳል፤ ይፈጥራልም። እርሱ ተናገረ፤ ምድርም ተፈጠረች፤ እርሱ የፈጠራትን ምድር እንዲሁም የፈጠራቸውን ሰዎች ይወድዳል፤ እኛም ደግሞ እንድንወድደው ይፈልጋል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፤ እግዚአብሔር ስለ ራሱ ይነግረናል። ሌላ ሰው ልናውቅ እንደምንችለው ሁሉ፤ እርሱንም ልናውቀው እንችላለን። እርሱ ምን ዓይነት እንደ ሆነ ለእኛ የሚያሳይበት አስደናቂ መንገድ አለው። በመጀመሪያ እርሱ ምን ያህል ታላቅ እንደ ሆነ በፈጠራቸው ነገሮች አማካይነት አሳይቶናል። ከ4000 ዓመታት በፊት፤ ለ33 ዓመታት ያህል በምድር ላይ ይኖር ዘንድ ልጁን ኢየሱስን ልኮታል። ክርስቲያኖች ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር እንደ ሆነ ያምናሉ። እርሱ ከአባቱ ጋር በሰማይ ነው። ኢየሱስ ለአይሁድ መሪዎች፤ «አብርሃም ከመወለዱ በፊት እኔ፤ እኔ ነኝ» ብሏቸዋል (ዮሐንስ 8:58)። በዚህ ስፍራ ኢየሱስ እግዚአብሔር ብቻ የሚጠቀምበትን «እኔ» የሚለውን ቃል ተጠቅሞበታል (ዘፀአት 3:14)። እግዚአብሔርን ያሳየን ዘንድ ኢየሱስ በምድር ላይ ሊኖር

መጥቷል። የመጣው አግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ሊያሳየን ነው። እርሱ የአግዚአብሔር ልጅ ስለ ሆነ እንደ አግዚአብሔር ነው።

አግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ከመፍጠሩ በፊት እንኳ፤ ኢየሱስ በሰማይ ከአግዚአብሔር ጋር ነበር (ዘፍጥረት 1:26፤ ዮሐንስ 1:3፤ ቂላስይስ 1:16፤ ዕብራውያን 1:2)።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ኢየሱስ ሁሉንም ነገር እንደ «ያዜ» ይናገራል። ይህ ማለት ሁሉም ነገር በቁጥጥሩ ሥር ነው ማለት ነው። ያለ እርሱ የሚሆን ነገር የለም። ሁሉንም ነገር እርሱን በሚያስደስተው መልኩ ያደርገዋል። እናም የዕቅዱ አካል የሆነውን፤ ሰዎች አግዚአብሔር አብን ወደ ማምለክ የመመለስን ሥራ ያከናውናል። ሰዎችን ስለ ራሱ እውነትን ያስተምር ዘንድ መንፈስ ቅዱስንም ወደ ምድር ይልካል። መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን እንደ ጌታችንና መድኅናችን አድርገን እንድናውቀው ይረዳናል፤ ይህ እንዴት ያለ ደስታ ነው!

አግዚአብሔር፡ አብ፤ ወልድ እና መንፈስ ቅዱስ (ሥላሴ)

ክርስቲያኖች አግዚአብሔር በሦስት ማንነት እንደ ተገለጸ ያምናሉ። እርሱም አብ፤ ወልድ (ኢየሱስ) እና መንፈስ ቅዱስ ሦስት በአንድ ነው። አንዳንድ ጊዜ ይህ አግዚአብሔር ነው፤ ቅዱሱ ሥላሴ እንዳለ። ይህ ማለት ኢየሱስ እና የአግዚአብሔር መንፈስ ምድር ላትፈጠር በፊት በመደመሪያ ከአግዚአብሔር አብ ጋር ነበሩ ማለት ነው። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚከተለው የሚናገረው፡-

- ሰውን በመልካችን፤ በአምሳያችን አንፍጠር፤ (ልክ እንደ እኛ አድርገን) (ዘፍጥረት 1:26)።
 - ሰው ... አሁን ከእኛ እንደ አንዱ ሆኗል (ዘፍጥረት 3:22)።
 - ኑ እንውረድ... ቋንቋቸውን እንደበላቀው፤ (ዘፍጥረት 11:7)
 - ማንን እልሳለሁ? ማንስ ይሄድልናል? (ኢሳ. 6:8)
- ስለዚህ ኢየሱስ ከአብርሃም በፊት በምድር ላይ ይኖር እንደ ነበር የተናገረው እውነት ነው (ዮሐንስ 8:58)። ይህ ለብዙ ሰዎች ስሞች ምሥጢር ነው። ይህንን የምትረዳበትን እና የምታምንበትን ጥበብ እንድታገኝ ጸልይ።

ከ1900 ዓመት በፊት በደብብ አውሮፓ ይኖሩ የነበሩት ክርስቲያኖች ሥላሴን ለመረዳት ይረዳቸው ዘንድ ይህንን ምስል ሥለው ነበር። ምስሉ ሦስት ክፍሎች ሲኖሩት፤ እያንዳንዱ ክፍል ከሌሎች ከሁለቱ ጋር ይገናኛል፤ ሦስቱም ክፍሎች አንድ ናቸው። አግዚአብሔር አብ፤ አግዚአብሔር ወልድ (ኢየሱስ)፤ እንዲሁም አግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ። ቅዱስ ሥላሴ

አግዚአብሔር ምን ይመስላል?

አግዚአብሔር ምን ዓይነት ማንነት አለው? አግዚአብሔር መንፈስ ቢሆንም፤ ማንነትም አለው። አግዚአብሔር ይወድዳል። ደግሞም ይጠነቀቃል። ስሕተትን አይሠራም፤ ደግሞም ሰዎች በሚሠሯቸው ስሕተቶች ደስተኛ አይደለም። እነዚህ መጥፎ ድርጊቶች ኃጢአት ይባላሉ። ኃጢአት የምንፈጽመው በሕይወታችን ውስጥ ችግር ስላለ ነው። ሰው ስለ አግዚአብሔር ሳይሰማና ሳይገነዘብ ሲሞት፤ አግዚአብሔር ያዝናል። ሕፃናት ከመወለዳቸው በፊት ወይም ደግሞ ከተወለዱ በኋላ ወዲያውኑ ሲሞቱ ያዝናል። ሰዎች ስለ እርሱ እንዲያውቁ ይፈልጋል።

ጊዜው ሳይደርስ በፊት፤ የዓለም መፈጠር በአግዚአብሔር አሳብ ውስጥ ነበር። ደግሞም እኛከመወለዳችን በፊት እንኳ በሰም ያውቀን ነበር። እርሱ በራሳችሁ ላይ ያለውን የፀጉር ቁጥር እንኳ ሳይቀር ያውቃል። አግዚአብሔር በጣም ታላቅ ነው። እርሱ ሁሉን ነገር ያውቃል። ነገ ምን እንደሚሆን ደግሞም በሚቀጥለው ዓመት ማን እንደሚወለድ ያውቃል። አለምሯችን አግዚአብሔር ምን ያህል ታላቅ እና አስደናቂ እንደ ሆነ መረዳት አይቻልም። እርሱ ያለፈውን፤ ያሁኑን እና የወደፊቱን ያውቃል።

ከጥንት ጀምሮ ያቀድከውን ሁሉ ፍጹምነት ባለው አስተማማኝ ሁኔታ አከናውንሃል» (ኢሳይያስ 25:1)። እኛ ሁላችን የእዚህ አስደናቂ ፍጥረቱ አካል ነን። እርሱ የፈጠራችን ምድር ኃጢአት ሊያበላሽት ግን ደስ አይሰኝም። ከመልካምና ከክፉ ነገር መካከል ምርጫን እንድናደርግ አግዚአብሔር እንዴት እንዳደረገልን በኋላ እናያለን። የመምረጥ ነጻነት አለን። አግዚአብሔርን ወይም ደግሞ ክፋትን ልንወድድ እንችላለን።

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋግሩ።

1. «በተከፈተ ልብ» የዘፍጥረትን መጽሐፍ ለማንበብ ተዘጋጅታችኋል?
2. በአሪት ዘፍጥረት ውስጥ እንደ ተገለጸው የሕይወትን አጀማመር እና ዓላማ ለመረዳት ፈቃደኛ ናችሁን?

3. እግዚአብሔርን ከማያውቁ እና ከማይወድዱ ሰዎች የሰማችሁትን የሰላተት ትምህርቶች ሁሉ ለመርሳት ትችላላችሁን?

የእግዚአብሔርን ቅዱሳን መጻሕፍት በምታጠነቡት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይረዳችሁ ዘንድ ጸልዩ።

መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ስለ እግዚአብሔር እና ስለ ሕይወት የምንጣጣ ረው ብዙ ነገር አለን። ስለዚህ እስኪ ማንበብ እንደምር...

• አሁን ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 1ን አንብብ

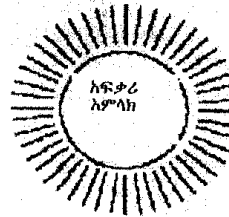
የእግዚአብሔር የፍጥረት ሥራ

የኦሪት ዘፍጥረት መጽሐፍ የሚገኘው በመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ ላይ ነው። መጽሐፉ ስለ ሁሉም ነገር አጀማመር፣ እንዲሁም ስለ ሕይወት ራሱ ይነግረናል። ስለ ሕይወት አጀማመር እና ዓላማ ይነግረናል። በኦሪት ዘፍጥረት ውስጥ የሚከተሉትን ነገሮች እናነባለን፤ «በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማያትንና ምድርን ፈጠረ» (ዘፍጥረት 1:1)። «ምድርም ቅርጽ የለበና ባይ ነበረች፤ ጨለማም በጥልቁ (ውቂያኖስ) ላይ ነበር። የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃው ላይ ይሰፍፍ ነበር» (ቁ. 2)።

ሰዎች አልነበሩም! ማለጻና ምሽት አልነበሩም! የፀሐይ መውጣትና መጥለቅ አልነበረም! ቀናትና ሳምንታት ደግሞም ወራት አልነበሩም! በመጀመሪያ ምድር ቅርጽ አልነበራትም (ቁ. 2)። ምድር ባይ ነበረች፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኆች ላይ ሰፍኖ ነበር። ከዚያም እግዚአብሔር ደረቁን መሬት በአንድ ቦታ፤ እንዲሁም የባሕር ውኆችን በሌላ ቦታ እንዲሆኑ አደረጋቸው። ጊዜን መደበ። እግዚአብሔር ቀንን ደግሞም ሳምንታትን፣ ማታውንና ጠዋትንም አደረገ። እግዚአብሔር ዛፎችንና እንስሳትን ፈጠረ። ከዚህ በኋላ፤ በምድር ላይ ለመኖር የመጀመሪያ ሰው የሆነውን ስዳምን ፈጠረ።

እግዚአብሔር ዓለምን የፈጠረው በፍቅር ነው

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ዓለምን እና ፍጥረታትን እንዲሁም የሰው ልጆችን ለራሱ ደስታ እንደ ፈጠረ ይነግረናል። እግዚአብሔር ፍቅር ነው (1ኛ የሐንስ 4:16)፤ ደግሞም እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ፍጡራን ይወድዳል (ዘፍጥረት 1:10፤ 25፤ 31)። ሁሉም ነገር በእርሱ ዓይን መልካም ነበር - በተለይ ደግሞ የሰው ልጅ (ኤፌሶን 2:4)። እርሱ ስለ ፈጠረን፤ ከእርሱ ጋር ልዩ የሆነ ወዳጅነት ሊኖረን ይችላል። እርሱ ስለ ፈጠረን፤ የሚያስፈልገንን ነገር ሊያደርግልን ይችላል። እርሱ ስለ ፈጠረን፤ ከእርሱ ጋር ለዘላለም ለመኖር እንችላለን። ደግሞም የፈጠረን እንደ ራሱ አድርጎ (በእርሱ አምላል) ስለ ሆነ፤ ሌሎችንም ልንወድድ እንችላለን። እውነተኛ ፍቅር በነፃ እና በፈቃደኝነት መስጠት አለበት።

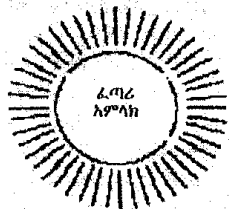
እግዚአብሔር ወንዶችን እና ሴቶችን፣ ትናንሽ ወንዶችን እና ልጃገረዶችን የፈጠራቸው እንዲወድዱትና እንዲያመልኩት ነው። ነገር ግን፤ እንወድደው ዘንድ አያስገድደንም። እርሱ የፈጠረን ለመውደድ ወይም ላለመውደድ ምርጫ ሰጥቶ ነው። ሰው የራሱን መንገድ ይጓዝ ዘንድ ነፃ አድርጎታል። ከእግዚአብሔር እና ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር - ወይም ደግሞ ያለ እግዚአብሔር

እና ለእግዚአብሔር ፍቅር ሳይኖር - መርጦ መጓዝ ይችላል። አዳም እና ሔዋን በመጀመሪያ ኃጢአትን የሠሩት፤ የራሳቸውን መንገድ ለመጓዝ መርጠው ነበር። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ብዙ ሰዎች ያለ እግዚአብሔር በራሳቸው መንገድ ለመጓዝ ይፈልጋሉ። በእግዚአብሔር ላይ ማመፅ ኃጢአት ነው። ሁላችንም ሕይወትን የጀመርነው ኃጢአተኛ ሆነን ነው (ሮሜ 3:10፤ 23)። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ይነግረናል። እግዚአብሔር ቅዱስ ነው፤ በወደደንም ኃጢአትን ግን መቅጣት አለበት።

ነገር ግን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ታላቅ ፍቅርም ይነግረናል። እኛ ምን ያህል መጥፎ እንደ ሆንን ቢነግረንምም እግዚአብሔር ኃጢአተኛን ወደ ራሱ እንዴት እንደሚመልስ፤ እርሱን እንዲወድድ እንዲሁም በራሱ (በእግዚአብሔር) መንገድ እንዲጓዝ እንደሚያደርግ ይነግረናል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን እንዴት እንደምንወድ፤ እንዲሁም እርስ በርስ እንዴት እንደምንጥደድ ይነግረናል።

ወደ እግዚአብሔር የመመለሻ መንገድ። እግዚአብሔር ወደ እርሱ መመለሻን መንገዶች በቅጣት፣ ጠንክሮ በመሥራት፣ በደም መሥዋዕት፣ በምግብና በንዝብ መሥዋዕት፣ በእምነት እና በክርስቶስ ተምሳሌት፣ በቃል ኪዳን፣ እንዲሁም በሕግ አማካይነት አሳይቷል። ወደ እርሱ የመመለስን አስፈላጊነትን ማስጠንቀቂያን በመስጠት፣ ለባርነት አሳልፎ በመስጠት፣ በመለየት፣ እንዲሁም በመምረጥ አማካይነት አሳይቷል። (ስለ እነዚህ ጉዳዮች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በሆነው በብሉይ ኪዳን ውስጥ እናነባለን።) ነገር ግን፣ ከእነዚህ መንገዶች መካከል አንዳቸውም አልሠሩም፣ ይህንን ያደረገው የሰው ልጅ የኃጢአቱ ታላቅነት ነው። በመጨረሻ ጊዜ እግዚአብሔር በውድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የደም መሥዋዕት አማካይነት ወደ እግዚአብሔር የመመለሻን መንገድ አሳይቷል። በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ባለ እምነት ኃጢአተኞች ሁሉ በእግዚአብሔር ይቅር ሊባሉና ፍቅሩን ሊያውቁ ይችላሉ። እንደዚህ ዓይነት ፍቅር፣ ጸድቅ ፍቅር ነው። (ስለዚህ ዓይነቱ ፍቅር የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በሆነው በአዲስ ኪዳን ውስጥ እናነባለን።)

<ፈጠረ> የሚለው ቃል በጣም ልዩ የሆነ ቃል ነው። ይህ ለእግዚአብሔር ብቻ እና ለእርሱ ሥራ የሚያገለግል ቃል ነው። ከምንም ነገር ተነሥቶ ለማያትንና ምድርን መፍጠር የሚችለው ሕያው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው ነገሮችን መሥራት የሚችለው እግዚአብሔር አስቀድሞ ከፈጠራቸው ነገሮች ነው።

<ፈጠረ> የሚለው የዕብራይስጥ ቃል፣ በዘፍጥረት የመጀመሪያው ክፍል ሦስት ጊዜ ጥቅም ላይ ውሏል። በቁጥር 1 ላይ፣ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጥሯል፤ ይህ ማለት፣

«ሁሉንም ነገር» ማለት ነው። በቁጥር 21 ላይ፣ እግዚአብሔር እንስሳትን ፈጥሯል። በቁጥር 27 ላይ፣ እግዚአብሔር ሰውን ፈጥሯል።

የስድስቱ ቀናት የመፍጠር ሥራ

እግዚአብሔር የፈጠረውን ነገር ሁሉ መልካም እንደ ሆነ ተናግሯል። ይህንን በዙሪያችን ካለው ዓለም ማየት እንችላለን። እግዚአብሔር ምድርንና በውስጧ ያሉትን ነገሮች እንዴት እንደ ፈጠረ የሚነግረንን ቅዱስ መጽሐፉን ሰጥቶናል። ይህ በኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 1 ላይ ስለ ተጻፈ ለራሱ ልታነበው ትችላለህ።

«በመጀመሪያ» ላይ ምን እንደ ሆነ የሚነግረን መጽሐፍ ቅዱስን ስለ ሰጠን እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ ባይኖረን ኖሮ፣ ይህች አስደናቂ ዓለም ከየት እንደ መጣች ወይም ደግሞ ለምን እኛ እዚህ እንደምንኖር እናውቅም ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ እግዚአብሔር ስለ ሕይወት መጀመሪያ እና ዓላማ ይነግረናል።

ለዎች የዚህችን ዓለም አሠራር አስመልክቶ ብዙ የራሳቸውን አሳብ ቢጽፉም፣ የጻፉት ግን አሳብ ብቻ ነው። የአሳባቸውን ትክክለኛነት ማረጋገጥ የሚችል ማንም ሰው የለም። እግዚአብሔር ለማይን እና ምድርን እንዴት እንደ ፈጠረ ሁሉንም ነገር ባይነግረንም፣ ልናውቀው የሚገባንን ነገር ሁሉ ግን ነግረናል። ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛል።

ፍጥረት የተከናወነው እግዚአብሔር እንዲሆን ስለ ፈለገ ነው። መፍጠሩን ለማከናወን ቃል ተናገረ፤ ከዚያም መልካም ነው አለ። እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ነገሮች ይወድዳል።

የምድር መፈጠር

በመጀመሪያ ጨለማ፣ ውኃ እና የእግዚአብሔር መንፈስ ነበሩ። መጽሐፍ ቅዱስ ሳይንስ ይሆናል ብሎ ከሚናገራቸው፣ ከሚከተሉት አላባች ጋር ይስማማል

ሀ) በመጀመሪያ ብርሃን ነበር (ሙቀት)

ለ) ከዚያም «ከላይ» እንዲሁም «ከታች» ውኃ፣ ከመካከሉ ደግሞ ሰማይና እና አየር ነበር።

ሐ) ከዚያም ባሕር፣ መሬት እና አረንጓዴ ተክሎች።

መ) ፀሐይ፣ ጨረቃ እና ከዋክብት።

ሠ) ከዚያም ዓሦች እና ወፎች።

ረ) ከዚያም እንስሳት እና ሌሎች ሕይወት ያላቸው ፍጥረታት፣
ደግሞም ወንድ እና ሴት።

ምድር በኖላ ዘመን ከሆነው የውኃ ጥፋት በፊት (ዘፍጥረት 7) አሁን ካለችበት ሁኔታ የተለየች ነበረች።

- ውኃ ከምድር በላይ በሰማይ ላይ ነበር (ዘፍጥረት 1:7)።
- ጉም ከምድር ውስጥ እየወጣ ምድርን ያረሰርስ ነበር እንጂ፣ ዝናብ አይዘገብም ነበር (ዘፍጥረት 2:6)።
- ሰዎች በጣም ረዥም ዕድሜን ይኖሩ ነበር (ዘፍጥረት 5:5-32)፣ የማይመች አየር አልነበረም።
- ግዙፍ ወይም ትላልቅ ሰዎች (ዘፍጥረት 6:4) እንዲሁም ትላልቅ ፍጡራን (እንስሶች) ነበሩ።
- ከጥፋት ውኃ በፊት ዝናብ ወይም ማዕበል ስላልነበረ ቀስተ ደመና አልተከሰተም ነበር (ዘፍጥረት 9:13)።
- በጣም ሞቃት ወይም ቀዝቃዛ ሁኔታ፣ ወይም ደግሞ በረሃ ወይም በረዶ አልነበረም።

የእግዚአብሔር የመፍጠር ቃላት

እግዚአብሔር በፍጥረት ወቅት ተናግሯል። ቃሎቹ ኃይል አላቸው፣ ደግሞም እውነት ናቸው። ቃሎቹ ሕይወትን ይፈጥራሉ። መጽሐፍ ቅዱስ በጥንት ዘመን ስለ ሆኑት ነገሮች ይነግረናል። መጽሐፍ ቅዱስ

ለእኛ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስናነብበው የሚለው ነገር እንዲገባን ይረዳናል።

እግዚአብሔር፣ «ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ» (1:3)። እግዚአብሔር ሕይወትን ይፈጥር ዘንድ አስቦ ስለ ነበር ብርሃንን ፈጠረ፤ ምክንያቱም ያለ ብርሃን እና ሙቀት ሕይወት ማኖር አይችልምና ነው። እርሱ ብርሃንን ከጨለማ ለየ። ብርሃንን «ቀን» ብሎ ጠራው። ጨለማን ደግሞ «ሌሊት» አለው። ብርሃን ሙቀትንም ይሰጣል። ብርሃን በወጣ ጊዜ፣ እግዚአብሔር «መልካም ነው» አለ። እግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር ሁሉ መልካም ነው። ከዚያም እግዚአብሔር ውኃውን እንዲከማች አድርጎ መሬት እንዲገለጥ አደረገ (ቁ. 9)። ከውኃው ከፊት በባሕር ውስጥ ከፊት ደግሞ በላይ በሰማይ (ቁ. 6-7) ነበር። በዚህ ወቅት ግን ዝናብ ከላይ አይዘገብም ነበር። ጉም ከምድር እየወጣች መሬትን ሁሉ ታረሰርስ ነበር (2:5፣6)።

ወፎች፣ ዓሦች እና እንስሶች

እግዚአብሔር፣ «ውኃ ሕይወት ባላቸው በልዩ ልዩ ፍጥረቶች የተሞላ ይሁን፤ ወፎች ከምድር በላይ ባለው በሰማይ ጠፈር ይብረሩ፤» አለ (1:20)። ይህም በፍጥነት ተከናወነ። እግዚአብሔር ተናገረ፣ ከዚያም በባሕር ውስጥ ዓሦች፣ እንዲሁም እነርሱ የሚበሏቸው ትናንሽ ነገሮች ኖሩ። እግዚአብሔር በመቶዎች የሚቆጠሩ የተለያዩ ዓይነት ዓሦችን እና ወፎችን ፈጠረ እንጂ፣ አንድ ወይም ሁለት ዓይነት ነገሮችን በመሥራቱ ብቻ አልረከም።

እግዚአብሔር ምድርን በብዙ ዓይነት የሣር ዝርያዎች እና ዕፅዋት ሸፈናት። ከዚያም ዕፅዋቱን ይበሉ ዘንድ እግዚአብሔር እንስሶችን እና ነፍሳትን ፈጠረ። አሳሞችን፣ ደርዎችን፣ ፈረሶችን፣ ዝንጀሮዎችን እና ግመሎችን ጨምሮ እግዚአብሔር ብዙ ዓይነት እንስሶችን ወንድ እና ሴት አድርጎ ፈጠረ። በተጨማሪም፣ በምድር ላይ የሚሳቡ ብዙ ነፍሳት እና ፍጥረቶችም ነበሩ።

እያንዳንዱ ዓይነት ፍጥረት በራሱ አምሳያ የተፈጠረ ዓሣ፣ ወፍ፣ ነፍሳት ወይም እንስሳ ይወልዳል። እግዚአብሔር በየዓመቱ እያንዳንዱ ዓይነት አምሳያውን እንዲተካ አድርጓል። በሕይወት መጽሐፍ ላይ ለእያንዳንዱ ዝርያ አዲስ ዓይነት ዲ ኤን ኤ «ቃል» ይጠቀማል። (ሰው ግን እንደ ገና በማጥፋት እና በማባዛት እግዚአብሔር የሠራውን ነገር ለመቀየር ይሞክራል።)

በመጨረሻም፣ እግዚአብሔር የፈጠራቸው ነገሮች ሁሉ ስፍራ ስፍራቸውን ያዙ። ምድር፣ ባሕሮች፣ ዛፎች፣ ፍራፍሬዎች፣ ዕዕዋት፣ ነፍሳት፣ ወፎች፣ ዓሦች እና እንስሶች ሁሉ። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የመጀመሪያዎቹን ሰዎች ፈጠረ።

እግዚአብሔር የሰው ልጅን ለምን ፈጠረ

በአምስተኛው ቀን፣ እግዚአብሔር እነዚህን አስደናቂ ነገሮች የመፍጠሩን ሥራ ቢያጠናቅቅም፣ «በምድር ላይ የሚሠራ ሰው» ግን አልነበረም። ስለዚህም የፈጠራቸውን ነገሮች ይንከባከብ ዘንድ እግዚአብሔርን ሰውን ፈጠረ (ዘፍጥረት 1:28)። ጠባቂዎች የሌሎችን ሰዎች ገብረት ይጠብቃሉ። እግዚአብሔር ልንታዘዝ እና የፈጠራትን ምድር ልንከባከባት ይገባል (1:28)።

ዘፍጥረት ምዕራፍ 1 እግዚአብሔር የሰው ልጅን ለምን እንደ ፈጠረ ይነግረናል።

- እግዚአብሔርን እንዲመስል (ቁጥር 26፣ 27)።
- በፍጥረት ላይ እንዲሠለጥን (ፍጥረትን እንዲገዛ) (ቁ. 26)።
- ልጆችን እንዲወልድና ምድርን እንዲሞላ እና እንዲገዟት (ቁ. 28)።
- በምድር ላይ የሚበቅሉትን መልካም ነገሮች በመመገብ እንዲኖር (ቁ. 29)።
- ፍቅሩን ሊሰጠንና እናመልከው ዘንድ ነው።

እግዚአብሔር ሕይወትን ሁሉ ፈጥሯል

እግዚአብሔር በፈጠራቸው ሰማያት እና ምድር ደስ ተሰኘ። ሁሉም ነገር የተከናወነው እርሱ እንዳሰበው እና እንዳቀደው ነበር። የፈጠራቸው ፍጥረታት መልካም እንደ ሆኑ ተመለከተ። ስለዚህም፣ «ምድር ዕዕዋትንም እንደየወገናቸው ዘር የሚሰጡ ተክሎችንና በምድር ላይ ዘር ያዘሉ ፍሬ የሚያፈሩ ዛፎችን እንደየወገናቸው ታብቅል» አለ። በእርግጥ፣ በመጀመሪያ የፈጠራቸው ዕዕዋት የራሳቸውን ዘር በውስጣቸው ያያዙ ነበር። በእያንዳንዱ ቅንጣት ዘር ውስጥ ሕይወትን አድርጎ ነበር። ሕይወትን መፍጠር የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እያንዳንዱ ዘር ዝርያውን እንዲመስል የተደረገበት የራሱ የሆነ አፈጣጠር አለው። በዚህ መልኩ እግዚአብሔር እያንዳንዱ ዕዕዋት በየዓመቱ፣ ከዓመት ወደ ዓመት አምሳያውን እንዲተካ አድርጓል። (ሰው ግን እግዚአብሔር የፈጠረውን በኬሚካል፣ «በግጥም» እንዲሁም «ሴልን በማሳደግ ለመለወጥ» ይሞክራል።)

ሰዎች በደረቅ ስፍራ አስቀምጠውት መቶ ዓመታት የቆየ ዘር እንኳ ሳይቀር ተመሳሳይ ዕዕዋት ሆኖ ያድጋል። ሳይንቲስቶች እያንዳንዱ ዘር በውስጡ የራሱ «የሕይወት ቃል» እንዳለው ይነግሩናል። ይህንንም ዲ ኤን ኤ ብለው ይጠሩታል። በዚህ መልኩ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ፍጥረት «የሕይወት ቃልን» ሰጥቷል። እያንዳንዱ ፍጥረት የራሱ የሆነ የዲ ኤን ኤ ቃል አለው። የሚቀበለው እግዚአብሔር በተናገረው ቃል እንጂ ከዲ ኤን ኤው ውጭ ሌላ ነገር ሊሰጥ አይችልም እግዚአብሔር ለፍጥረታት የሚሆኑ ቃላት ተናገረ። እያንዳንዱ ዕዕዋትና ፍጥረት ሁሉ ተፈጠረ። ሁሉም መልካምና ፍጹም (ሙሉ) ሆነ።

እግዚአብሔር የሰጠው ስለ ሆነ ሕይወት ውድ ነው። ሕይወት ሁሉ የተገኘው ከእርሱ ነው። በዛሬች እና በዕለታት የተወሰነ ዓይነት ሕይወት ፈጥሯል፤ ሌላ ዓይነት ደግሞ ለዓሦች፤ ደግሞም ሌላ ዓይነት በእንስሳት ውስጥ ፈጠረ።

እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር «እንደ ዝርያው» ፈጥሯል። በሰዚህም ዘር ሁልጊዜ እንደ ወላጁ ዓይነት ያበቅላል። እግዚአብሔር እንደዚህ ይሁን ብሏልና። በዚህ ሁኔታ፤ እያንዳንዱ ዓይነት የራሱን ዓይነት ያፈራል። ይህ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ደግሞ እግዚአብሔር በዲ ኤን ኤ አማካይነት ፍጥረትን የመቀጣጠሩ ውጤት ነው።

እንስሳትና ሰዎች የሚተነፍሱት አየር ስለሚያስፈልጋቸው፤ አየር እናገኝ ዘንድ እግዚአብሔር ዕዕዋትን በዚሁ እንዲያግዙ አስቀድሞ ፈጥሯል። በሰዚህም፤ እኛ ደግሞ ዕዕዋቶቹንና ዛፎቹን መንከባከብ አለብን። ምግባችንና ከአየር ውስጥ የምናገኘው አክሲዲን የሚሰጡን እነርሱ ናቸውና።

ብርሃን ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር ፀሐይን ፈጥሯል። ጨለማም እንዲሆን አድርጓል፤ ያ ግን ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነው። ዕዕዋት ንጹሐን አየር ሲያቀርቡ፤ ቀዝቃዛዎቹ ምሽቶች ደግሞ ከውኃ ጉምን እና ጤዛን ሠርተው ዕዕዋቶቹን ውኃ ያጠባብቃሉ።

ፀሐይ ለምድር ብርሃንን እና ሙቀትን ትሰጣለች። ዕዕዋት ደግሞ ይህንን ብርሃን እና ሙቀት ለዕድገታቸው ይጠቀሙበታል። በትዝታዜ እንዳንሞት ፀሐይ ምድርን ታሞቃለች። እግዚአብሔር ወቅቶችንም ማለትም በጋ፤ ከረምት፤ ፀደይ እና በልግ እንዲፈራረቁ አድርጓል። ከዋክብትን ፈጥሮና ስምን ለይሞ በስፍራቸው አስቀምጧቸዋል። ሁልጊዜ እግዚአብሔር ባስቀመጣቸው ስፍራ ይሆናሉ። ይህ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ላይ ያስቀመጠው ሌላው የተፈጥሮ ሕግ ነው።

አዝጋሚ ለውጥ ወይስ ፍጥረት?

መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ወንድ እና ሴት የእግዚአብሔር ልዩ ፍጡራን

እንደ ሆኑ ይናገራል። በፈጣሪያቸው አምላል የተፈጠሩ እና ከእንስሳት፤ እንዲሁም በምድር ላይ ከነበሩ ከሌሎች ፍጥረታት በጣም የተለዩ ነበሩ።

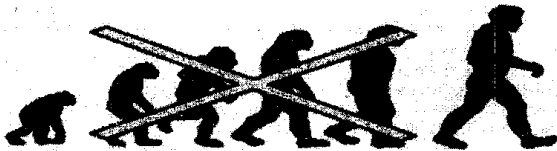
ዛሬ ዛሬ፤ ብዙዎች፤ ሰው ከዘንጀሮ እንደ ተገኘ ቢያምኑም፤ ከመጽሐፍ ቅዱስና በምድር ላይ ከተገኙት ጥንታዊ አጥንቶች (ቅሪተ አካላት) አንጻር ሲታይ ግን፤ ይህ እውነት አይደለም። ቻርለስ ዳርዊን በተፈጥሯዊ ምርጫ (ኃይለኛ ፍጥረታት ደካሞችን አጥፍተው እነርሱ በአሸናፊነት መኖር የሚቀጥሉበት ሂደት) አማካኝነት አንድ ፍጥረት ከ ረዥም ጊዜ በኋላ ወደ ሌላ የተሻለ ፍጥረትነት እየተሻሻለ እንደሚሄድ አስተምሯል።

ይህ የአዝጋሚ ለውጥ ፅንሰ አሳብ ይባላል። ነገር ግን፤ በፍጥረታት መካከል ምንም ዓይነት ግንኙነትም ሆነ መሻሻል አልታየም። የዳርዊን «የጠፋው ሰንሰለት» አሁንም አልተገኘም። ክርስቲያኖች የሚያምኑት ግን ወሾች ሁልጊዜ ወሾች እንደ ነበሩ፤ ዘንጀሮዎችም ሁልጊዜ ዘንጀሮዎች እንደ ነበሩ፤ ሰዎች ደግሞ ሁልጊዜ ሰዎች እንደ ነበሩ ነው። ምንጊዜም የዘምድና ሰንሰለት አልነበራቸውም። ሁሉም የወሾች ዝርያዎች አሁንም ወሾች ናቸው። የተለያዩ የዘንጀሮ ዝርያዎች አሁንም የዘንጀሮ ዝርያዎች ናቸው። የተለያዩ ሰዎች አሁንም ሰዎች ናቸው። እግዚአብሔር እያንዳንዱ ፍጥረት ወደ ሌላ ዓይነት መቀየር እንዳይችል አድርጓል - ዘራቸው ወይም እንቁላቸው ሁልጊዜ አንድ ሆኖ፤ የተለያዩ ዓይነት ሊሆኑ ይችላሉ።

ከዛሬ 150 ዓመታት በፊት ዳርዊን ይህንን ባያውቅም፤ በአሁን ጊዜ ግን፤ ሳይንቲስቶች ሕይወት ባላቸው ነገሮች ውስጥ ያለው ዲ ኤን ኤ አንዱ ዓይነት ፍጥረት ወደ ሌላው መለወጥ እንደማያስችለው አረጋግጠዋል። እያንዳንዱ ዓይነት ዲ ኤን ኤ ማፍራት የሚችለው የራሱን ዓይነት ብቻ ነው (ዘፍጥረት 1:12ን ተመልከት)።

በዳርዊን የአዝጋሚ ለውጥ ፅንሰ አሳብ የምታምን ከሆነ፤ በሕይወትህ ዓላማ፤ ለመኖርህ ምክንያት፤ እንዲሁም ከሞት በኋላ ተስፋ የለህም ማለት ነው።

በእግዚአብሔር መፍጠር የምታምን ከሆነ ግን፣ በሕይወትህ የተለየ ዓላማ፣ ለመኖርህ ምክንያት፣ እንዲሁም ከሞት በኋላ ተስፋ አለህ ማለት ነው።

አዘጋጫ ለውጥን ለማሳየት የሚሞክር በመደዳ የተደረደሩ በሁለት አግራቸው ቀጥ ብለው የሚቆሙ «የዝንጀሮዎች» ምስል ነው።

ምስሉ የተሳሳተውን የቻርለስ ዳርዊን አሳብ የሚያሳይ ሪቻርድ ሌኪ በተባለ ሰው የተሳለ ሥዕል ነው። እንደዚህ ዓይነት በአግራቸው የሚቆሙ «ሰው መስል-ዝንጀሮዎች» ኖረው አያውቁም፤ ብዙውን ጊዜ ግን በመማሪያ መጻሕፍት ውስጥ ተሰለው ይገኛሉ። በቅርብ ዓመታት፣ ዶክተር ሌኪ፣ የተገኙ ቅሪተ አካላት ዝንጀሮዎች ሁልጊዜ ዝንጀሮዎች እንደ ሆኑ፣ ሰዎች ደግሞ ሁልጊዜ ሰዎች መሆናቸውን እንደሚያረጋግጡ አምነዋል። (ምንጭ፡- ቪክቶር ፒርስ እና ሄነሪ ሞሪስ።)

«ዓለም በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠሩ በአምነት እንረዳለን፤ ስለዚህ የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው እንዳልሆነ እንገነዘባለን» (ዕብራውያን 11:3)።

• አሁን ዘፍጥረት ምዕራፍ 2ን አንብብ

እግዚአብሔር የሰው ልጅን እንዴት እንደ ፈጠረው

ዘፍጥረት ምዕራፍ 2 እግዚአብሔር ሰውን እንዴት እንደ ፈጠረ ይነግረናል። «እግዚአብሔር አምላክ ከምድር ዐፈር ወስዶ ሰውን አበጀው፤

በአፍንጫውም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ሆነ» (ዘፍጥረት 2:7)።

እግዚአብሔር ሕይወትን ሲፈጥር፣ የምድርን መሠረታዊ ነገሮች ተጠቅሟል (2:7፣ 19)። ምንም እንኳን ሰዎች (እና ሌሎች ፍጥረታት) አባራ እና ዐፈር፣ ደግሞም ድንጋዮችን ባይመስሉም፣ የተሠራነው ግን ከተመሳሳይ ግጥረ ነገር ማለትም ከናይትሮጅን፣ ኦክስጅን፣ ካርቦን፣ ሃይድሮጅን፣ ካልሲየም እና ከመሳሰሉት ነው። የተሠራነው እግዚአብሔር በመጀመሪያ ከተጠቀመባቸው ተመሳሳይ ነገሮች ነው።

አዳም እንደ እግዚአብሔር ለዘላለም የሚኖር መንፈስ ተሰጥቶት ነበር። ስለ ነገሮች የሚያስብበት አእምሮም ነበረው። እግዚአብሔርን ሊያውቅ እና ወዳጁ መሆን ይችል ነበር። እግዚአብሔር ከአዳም ጋር ኅብረት ሊያደርግ ይችል ነበር።

እንስሳት እንደ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ሊነጋገሩ ወይም ሊያውቁት አይችሉም። እግዚአብሔር እንደ ራሱ የሆነ የሚወድደው ሰው ስለ ፈለገ፣ አዳምን «በራሱ አምሳል» ፈጠረው። «ሕያው የሆነን ነፍስ» ወይም «ስብእኝን» ሰጠው።

እግዚአብሔር አዳምን የፈጠረው ሙሉ ሰው አድርጎ ነበር። አዳም ለእግዚአብሔር መናገር እንዲሁም እግዚአብሔር የሚለውን ነገር መስማት ይችል ነበር። እንደ አሳሞች ወይም እንደ ዝንጀሮዎች ዓይነት ጩኸት የሚያሰማ አልነበረም። ፍች ያለውን ቃል የሚናገር፣ እንዲሁም እግዚአብሔር የሚናገረውን ነገር የሚረዳ ነበር። ትክክል የሆነውን ነገር የሚያውቅ እና ትክክለኛ የሆነውን ነገር ለመምረጥ የሚችል ነበር። እንስሳት እንደ ሰው የመንፈስ ሕይወት የላቸውም። ሰው እግዚአብሔር እንደ ፈጠረው እንደ የትኛውም ፍጡር አይደለም። እንደ እንስሳ ወይም ዓሣ፣ ወፍ ወይም ዛፍ አይደለም። ሰው እንደ እግዚአብሔር ማለብ ይችላል። ትክክል የሆነውን ነገር ማወቅ እና ለማድረግ መወሰን ይችላል። ስለዚህም ሰው «የሥነ ምግባር ፍጥረት» ነው ልንል እንችላለን።

ከዚያም እግዚአብሔር ለእንስሳት ስም ያወጣቸው ዘንድ አዳምን አዘዘው። እንስሳቱም ወደ አዳም መጡ፤ እርሱም ለሁሉም ስም አወጣቸው (2:19)።

በኋላም በዘፍጥረት ምዕራፍ 2 ላይ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ሴትን እንዴት እንደ ፈጠረ ይነግረናል።

ለአዳም የሚሆን ልዩ ቦታ

እግዚአብሔር አፍቃሪ ደግሞም በጣም ጠቢብ ነው። እግዚአብሔር አዳምን ከፈጠረው በኋላ፤ ልዩ ወደ ሆነ የአትክልት ስፍራ ወሰደው (2:8)። እግዚአብሔር ይህንን የአትክልት ስፍራ የፈጠረው በዔድን ንነት ነበር። የዚህ ስፍራ ትክክለኛ መገኛ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሷል። (2:10-14)። አዳም ደስ ይሰኝበት ዘንድ መልካም ነገሮችን ሁሉ እግዚአብሔር በዚያ አስቀምጦለት ነበር። ለአዳም የሚያስፈልጉት ነገሮች ሁሉ በዚያ ይበቅሉ ነበር።

እግዚአብሔር፤ አዳም በአትክልት ስፍራው ውስጥ እንዲኖር እና የአትክልቱን ስፍራ እንዲንከባከበው አዝዞት ነበር። አዳም ዕዕዋቱን እና እንስሳቱን እንዴት መንከባከብ እንዳለበት ነገሮች ነበር። እርሱ ለሰው የነበረው ዓላማ ዓለምን እንዲገዛት ነበር። ደግሞም ለመብል የሚሆን በቂ ነገር እንዲኖር ነበር። በዘመን ፍጻሜ ላይ በአዲሲቱ ምድር ላይ የሚበቅለው ዓይነት «የሕይወት ዛፍ» በዚያ ነበር (ዘፍጥረት 2:9፤ ራእይ 22:2)። ደግሞም መልካሙን እና ክፉውን የሚያሳውቅ ዛፍ ነበር።

እግዚአብሔር፤ «ምድርን ግዟት» ስላለ፤ ሰው መሪ መሆንን ይፈልጋል። ደግሞም ሥራን መሥራት ይፈልጋል። ሰው ሥራ ከሌለው ደስተኛ አይሆንም! እግዚአብሔር አዳም ማድረግ ያለበትንና የሌለበትን፤ ደግሞም እንዴት ምድርን መንከባከብና መግዛት እንዳለበት ነገሮቻል። እግዚአብሔር እናደርገው ዘንድ የነገረን ነገር ሁሉ ለእኛ መልካም ነው። እግዚአብሔር ፍቅር፤ ጸድቅና ትክክለኛ ነው።

አዳም የእግዚአብሔርን የአትክልት ስፍራ ይንከባከብ ነበር፤

እግዚአብሔርም ደግሞ ሁሉንም ነገር ይነግረው ነበር። አዳም በስድስተኛው ቀን በጣም ሥራ በዝቀበት ነበር። ነገር ግን፤ እግዚአብሔር እና እንስሳቱ ሊገቡት በመጡ ጊዜ ብቻውን ነበር።

የአዳም ባደኛ

እንስሳቱ ሁሉ ካለፉ በኋላ፤ እግዚአብሔር ወደ አዳም ተመለከተ። አዳም ብቻውን ተቀምጦ ነበር። እግዚአብሔርም፤ «ሰው ብቻውን መሆኑ መልካም አይደለምና የሚሰማማውን ረዳት አበጅለታለሁ አለ» (2:18)።

አዳም የእርሱ ዓይነት፤ ለእርሱ ባደኛ የሚሆን ሰው እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ስለዚህም ሔዋንን ፈጠረለት። እርሷ እንደ አዳም ዓይነት ነበረች። አዳም በተኛ ጊዜ፤ ከጎሱ አጥንትን ወስዶ ሴት አደረጋት (2:21)።

«እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ . . . ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው» (1:27)። ሔዋንም «በእግዚአብሔር አምላል» ወይም በእግዚአብሔር መልክ ነበር የተፈጠረችው።

አዳም በነቃ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ሔዋንን አመጣለት። እርሱም ወዲያውኑ እንደ ራሱ ዓይነት መሆኗን አየ። እርሷ እንደ እንስሳቱ አልነበረችም። እርሷ የእርሱ ልዩ ባደኛ ነበረች። ከዚያም አዳም ለእርሷም ስም አወጣለት። ሴቲቱን «ሔዋን» ብሎ ጠራት እናም ለሚሠራው ነገር ሁሉ አጋር ሆነችው። ሔዋን የአዳም ሚስት ነበረች።

የሚከተለውን ልብ በል፡-

1. አዳም እና ሔዋን ሳይወለዱ ወደ ምድር የመጡ ብቸኛ ሰዎች ነበሩ። እነርሱ የተለዩ የእግዚአብሔር ፍጡራን ነበሩ።
2. አንዳንድ ጊዜ «ሁለተኛው አዳም» ተብሎ ከሚጠራው ከኢየሱስ በስተቀር፤ አዳምና ሔዋን ያለ ኃጢአት ወደ ምድር የመጡ ብቸኛ ሰዎች ነበሩ።

የዕረፍት ቀን

በስድስተኛው ቀን እግዚአብሔር የመፍጠር ሥራውን አጠናቀቀ (2:2)። እግዚአብሔር ሔዋንን ከፈጠረ በኋላ ሌላ ነገር አልፈጠረም። የሚቀጥለውን ቀን እግዚአብሔር «ቅዱስ» ቀን ወይም «ሰንበት» ብሎ ሰየመው። ይህ ቀን ለአዳምና ለሔዋን የዕረፍት እና የአምልኮ ቀን እንዲሆን የታሰበ ነበር። በዓለም ላይ ያሉ ብዙ ሃይማኖቶች በሰንበት የሚያርፉት እና በየሳምንቱ የሚያመልኩት በዚህ ምክንያት ነው።

ሰባተኛው ቀን ለእግዚአብሔር የዕረፍትና የደስታ ቀን ነበር። እንደ ሌሎች ስድስት ቀናት ሁሉ ሰባተኛው ቀን መጨረሻ የለውም። እግዚአብሔር እስከ አሁን ድረስ በፈጠራቸው ፍጥረታት ደስ ይሰኛል። ታዲያ እኛም መደሰት አለብና! የሰንበትን ዕረፍት የመጠበቂያ ምርጥ መንገድ እግዚአብሔርን ማምለክ እና በፈጠራቸው ፍጥረታት ሁልጊዜ ደስ መሰኘት ነው።

እግዚአብሔር የገዛ መንፈሱን በአዳምና በሔዋን ውስጥ አስቀምጧል። ለዘላለም የሚቀጥልን ሕይወት ሰጥቷቸዋል። ሕይወት ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ ሰው ሊታዘዘውና ሊያመልከው የሚገባ ብቸኛ አምላክ እግዚአብሔር ነው (ዘፀአት 20:3)። ነገር ግን፣ ኃጢአት የእግዚአብሔርን መንፈስ እንደሚከለክል እና የዘላለም ሕይወትን እንዳናገኝ እንደሚያደርገን እናውቃለን። ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር መመለሻ፣ መንፈሱን የመቀበያና የዘላለምን ሕይወት የማግኛ መንገድ ነው።

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋሩ፡-

1. እግዚአብሔር ስለ ሰባተኛው ቀን የተናገረው ነገር ምንድን ነበር (2:2)?
2. በዓድን ገነት ስለ ነበሩት ሁለት ልዩ ዛፎች ምን ታውቃለህ (2:9፣ 16)?

3. እግዚአብሔር ስለ ትዳርና ቤተሰብ ስላለው ዕቅድ ዘፍጥረት 2:24 ምን ያስተምረናል?

አሁን ዘፍጥረት ምዕራፍ 3ን አንብብ

እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን እንዲሁም በውስጣቸው ያሉትን ነገሮች ሁሉ ፈጠረ። «እግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ! እነሆም፤ እጅግ መልካም ነበረ፤» (ዘፍጥረት 1:31)። የመጀመሪያ ወንድና ሴት የሆኑትን አዳምንና ሔዋንን ፈጥሮ በዓድን ገነት ወደሚገኝ ውብ የአትክልት ስፍራ ወሰዳቸው። በአትክልቱ ስፍራ ሁሉም ዓይነት የፍራፍሬ ዛፎች፣ እንዲሁም የለውዝ ዛፎችን አድርጎ ነበር። በዚያም አዳምና ሔዋን የሚያስፈልጋቸው ነገር ሁሉ ነበራቸው።

የአትክልቱ ስፍራ ደህንነቱ በጣም የተጠበቀ ነበር። እግዚአብሔር አዳምን በአትክልቱ ስፍራ ውስጥ እንዲሠራ እና ሔዋንን እንዲንከባከት አዘዘው። እግዚአብሔር ንጉሥ ስለ ነበር አዳምና ሔዋን ያደርጉት ዘንድ የነገራቸውን ነገር ሁሉ ያደርጉ ነበር።

በራሳቸው መንገድ ይጓዙ ዘንድ አልተዋቸውም። ይረዳቸውና ይመራቸው ዘንድ ሁልጊዜ ከእነርሱ ጋር ነበር።

ሁልጊዜ፣ ከአዳምና ከሔዋን ጋር ይጓዝ፣ ደግሞም ያነጋግራቸው ነበር። ያውቁትና እንደ ቅርብ ጓደኛ ይወድዱት ዘንድ ይፈልግ ነበር።

እግዚአብሔር ለአዳም አንድ ትእዛዝ ሰጠው

እግዚአብሔር፣ አምላክ ሰውን እንዲህ በማለት አዘዘው፤ «በአትክልት ስፍራው ውስጥ ከሚገኝ ከማንኛውም ዛፍ ፍሬ ትበላለህ። ነገር ግን መልካምና ክፉን ከሚያሳውቀው ዛፍ አትብላ፤ ምክንያቱም ከእርሱ በበላህ ቀን በእርግጥ ትሞታለህ» (ዘፍጥረት 2:16-17)

እግዚአብሔር ንጉሣቸው ነበር፤ ይህም ደግሞ ትእዛዙ ነበር። አዳም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መረዳት ይችል ነበር፤ የእግዚአብሔር ቃል እውነት እንደ ሆነም ደግሞ ያውቅ ነበር።

እግዚአብሔር አዳምን ይወደዋል፤ የሚመኝለትም መልካም የሆነውን ብቻ ነበር። እርሱ ለሰው የሚበጀውን ያውቃል። አዳምና ሔዋን ችግር (አደጋ) እንዳይደርስባቸው ይፈልግ ነበር። አዳምና ሔዋን ከፋትን እንዳያውቁ ይፈልግ ነበር። አዳም እግዚአብሔርን ቢታዘዝ ኖሮ፤ የአትክልቱን ስፍራ መንከባከብ ቀላል ይሆን ነበር። እግዚአብሔር አዳምን የፈጠረው የራሱ ምርጫ እንዲኖረው አድርጎ ነበር። አዳም እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ወይም ላለመታዘዝ መምረጥ ይችል ነበር። እግዚአብሔርን አለመታዘዝ በጣም ስሕተት ነው፤ ኃጢአትም ነው። ኃጢአት ደግሞ መቀጣት አለበት።

ሰይጣን ከመንግሥተ ሰማያት ተባረረ

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ፍጥረት ለማበላሸት ይፈልግ ነበር። ስለዚህም አዳምንና ሔዋንን ይፈልግ ዘንድ ወደ አትክልቱ ስፍራ መጣ። በአትክልቱ ስፍራ የነበረውን እባብ ሔዋንን ለማናገር ተጠቀመበት። እባቡ ውብ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን፤ እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ሌሎች ፍጥረታት የበለጠ ተንክለኛ ነበር (ዘፍጥረት 3:1)።

ሔዋን ሰይጣን ሲናገራት ሰማች። ስለ እግዚአብሔር እውነት ያልሆኑ ነገሮችን ነገራት። ሰይጣን በሰውየውና በሚስቱ ላይ ኃይልን ለማግኘት ይችል ዘንድ ሔዋን የተሳሳተን መንገድ እንድትመርጥ ፈለገ። ሰይጣን በእግዚአብሔር ፍጥረት ላይ «ነገር» ወይም «ንጉሥ» ለመሆን ፈለገ።

እግዚአብሔር ሊዋሽ አይችልም (ዕብራውያን 6:18)። እግዚአብሔር የሚናገረው ነገር ሁሉ ትክክል ነው። ውሸት ሁሉ የመጣው ከሰይጣን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ «... እርሱ ሐሰተኛ፤ የሐሰትም አባት በመሆኑ ሐሰትን ሲናገር የሚናገረው ከራሱ አፍልቆ ነው» (ዮሐንስ 8:44)።

«እግዚአብሔር በእርግጥ በገነት ውስጥ ካለ ከማንኛውም ዛፍ እንዳትበሉ ከልክሏችኋል?» ብሎ ሰይጣን ሔዋንን ጠየቃት። የእግዚአብሔርን ቃል ቀይሮ እግዚአብሔርን ኢፍትሐዊ በማስመሰል አቀ

ረበው። እውነት እግዚአብሔር ለሔዋን እና ለባሏ ይጠነቀቅ ነበርን?

ሔዋን ለሰይጣን፤ «ነገር ግን እግዚአብሔር <በአትክልቱ ስፍራ መካከል ከሚገኘው ዛፍ ፍሬ እንዳትበሉ፤ እንዳትነኩትም፤ አለበለዚያ ትሞታላችሁ> ብሎአል» አለችው» (ዘፍጥረት 3:3)።

ሔዋን እግዚአብሔር ያለውን አምናለችን? ሰይጣን የነገራትን ነገር አምናለችን? በእግዚአብሔር ትእዛዝና በሰይጣን ውሸት መካከል መምረጥ ነበረባት። እኛም ትክክል የሆነውን ነገር መምረጥ አለብን!

ሰይጣን (ዋናው ዲያብሎስ) በእንደ ወቅት ውብ የሆነ መልእክት የነበረ ቢሆንም፤ ተመካካ ከእግዚአብሔር በላይ ለመሆን ፈለገ። ስለዚህም እግዚአብሔር ሰይጣንን ከመንግሥተ ሰማያት አባረረው (ሉቃስ 10:18)። ኢየሱስ በመጀመሪያ ላይ ከአባቱ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር (ዮሐንስ 17:5)። ኢየሱስ ሰይጣን ከሰማይ ሲጣል አይቶታል (ሉቃስ 10:18)።

አንዳንድ መናፍስት መላእክት ሰይጣንን ተከትለውት ነበር። እግዚአብሔርን ያልታዘዙት መናፍስት መላእክት ሁሉ ከመንግሥተ ሰማያት ተባርረዋል። ሰይጣንን መሪያቸው ያደረጉ ብዙ ርኩሳን መላእክት አሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እነዚህ ሰይጣን ወይም ርኩሳን መናፍስት ተብለው ይጠራሉ። ሰይጣን በወንዶችና በሴቶች ላይ ሥልጣንን ለማግኘት ርኩሳን መናፍስትን ይጠቀምባቸዋል። እርሱ ታላቁ ጠላታችን ነው።

በመልካም እና በክፉ መካከል የቀረበ ምርጫ

በዔድን ገነት ውስጥ ለሕይወት ምግብ የሚሆኑ ብዙ መልካም ዛፎች ቢኖሩም፤ ሁለት የተለዩ ዛፎች ነበሩ። እነዚህ ዛፎች የዘላለምን ሕይወት የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ፤ እንዲሁም ሞትን የሚያመጣ መልካሙን እና ክፉውን የሚያሳውቅ ዛፍ ናቸው (ዘፍጥረት 2:9፤ 17፤ 3:22)።

አዳምና ሔዋን ከተሳሳተው ዛፍ ለመብላት ሲመርጡ፤ እውቀትን አገኙ። ይህ እውቀት መልካሙንና ክፉውን እንዲለዩ ቢያደርጋቸውም፤ እግዚአብሔርን ባለመታዘዛቸው፤ ዘላለማዊ ሕይወት አላጥቷቸዋል።

በኃጢአት ምክንያት የሰው ልጅ ታላቁን ሽልማቱን አጥቷል። ለሰው ክፉውን ነገር ማወቅ እና ለዘላለም መኖር መልካም እንዳልሆነ እግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ሰው ይታዘዘው፣ ከእርሱ ጋር ጎብረትን ያደርግ፣ እንዲሁም ያመልከው ዘንድ ምርጫው እንዲሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል።

አስደናቂው ፈጣሪዎችን፡- አስደናቂው አዳኞችን

ዘፍጥረት ምዕራፍ 1 ስለ እግዚአብሔር አስደናቂ የሆነ ሥዕልን የሚሰጥ ሲሆን፣ እርሱም የሚከተለው ነው፡-

- አምላካችን ብቸኛው አምላክ ነው።
- አምላካችን ብቸኛው ፈጣሪ ነው።
- የአምላካችን ፍጥረት ፍጹምና መልካም ነው።
- ተፈጥሮ የእግዚአብሔርን ጥበብና ዓላማ ያሳያል።
- ተፈጥሮ የእግዚአብሔርን ባሕርይ፣ ውበት፣ ቸርነት እና ክብር ያሳያል።

የሕይወት ታሪክ ግን፣ ወንዶችና ሴቶች እግዚአብሔርን ያለመታዘዛቸው እና በመታዘዝ ፈንታ ክፋትን መምረጣቸውን የሚያሳይ ታሪክ ነው። የተቀረው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እግዚአብሔር ለኃጢአት የሰጠውን ምላሽ፣ ለሰው ልጆች ያለውን የማዳን ዕቅድ የሚናገር ሲሆን፣ ዘፍጥረት 1-11 ግን ስለ እግዚአብሔር መልካምነት እና ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት የሚነግረን ነው።

ኃጢአት ከማድረግ ይጠብቀን ዘንድ እግዚአብሔር የሚከተሉትን ነገሮች ሰጥቶናል፡-

- መመሪያችን የሚሆንን መጽሐፍ ቅዱስ (መልካሙን ነገር ለማድረግ እና ለኑሮአችን ቅዱሳን ትእዛዛቱን ለመረዳት)።
- ጻድቅ ፍርዱን ለማረጋገጥ የሚሆንን ቃል ኪዳን።

- ዘንጉ የሆነውን ቅዱስ መንፈሱን (ልክ እንደ ሹል በትር እንታዘዝ ዘንድ ሊያበረታታን እና ጠንክረን እንድንሠራ ያደርገን ዘንድ)።
- እንደ ጠባቂ የሚሆንን ሕሊናችን (ስለ ክፋት የሚወቅስ)።
- ወደ መንግሥተ ሰማይ መግቢያ ይሆን ዘንድ ልጁን ኢየሱስን (ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበን ሌላ መንገድ ወይም ሰው የለም)።

የመጀመሪያው አዳም ኃጢአትን ወደ ዓለም አመጣ። «ሁለተኛው አዳም» (ኢየሱስ) ግን ደኅንነትን ወደ ዓለም አመጣ።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ ሰው በእግዚአብሔር ላይ ዓምዖ ኃጢአት ስለ መሥራቱና እግዚአብሔር ደግሞ የሰው ልጅ ሳይገደድ በነጻነት ትክክለኛውን መንገድ በመምረጥ እግዚአብሔርን ወደ ማምለክ እንዲመለስ ዕቅድ እንዳወጣለት ይነግረናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ስላለው ፍቅር፣ ክፋትን ስለ መጥላቱ፣ እንዲሁም ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት ይነግረናል። ከኃጢአታችን የተነሣ ከሆነው ጥፋት፣ ድህነትና ጭንቀት ባሻገር፣ መጽሐፍ ቅዱስ እስከ ዛሬ ተጽፈው ከሚያውቁት የፍቅር ታሪኮች ሁሉ ታላቁ የፍቅር ታሪክ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ አዳም፣ አቤል፣ ሄኖክ፣ ኖሳ፣ አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ ያዕቆብ፣ ዮሴፍ፣ ይሁዳ፣ ሙሴ፣ ዳዊትና ታላላቅ ነቢያት፣ እንዲሁም የአስራኤል መሳፍንት ባሉት ሰዎች ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር እንዴት እንደ ሠራ ይነግረናል። እነዚህን ሰዎች «ከጨለማ የኃጢአት መንገድ ወደ እግዚአብሔር መልሷቸዋል።»

ከዚያም በመጨረሻ፣ በአንድ ልጁ በኢየሱስ አማካይነት፣ ከኃጢአት ይድኑ እና የዘላለምን ሕይወት ያገኙ ዘንድ ለሰዎች ሁሉ መንገድን አዘጋጅቷል። ክርስቲያኖች ኢየሱስ «ወደ እግዚአብሔር የመመለሻ»

ብቸኛ መንገድ እንደ ሆነ ያምናሉ (ዮሐንስ 14:6)። ይህ ሊሆን የሚችለው በኢየሱስ የሕይወት መሥዋዕትነት ኃጢአታችን ይቅር እንደሚባል በእውነት ስናምን ነው። በኢየሱስ ካመንን፤ የእግዚአብሔርን ይቅርታ፤ ፍቅሩን፤ እንክብካቤውን እና የሚሰጠውን የዘላለም ሕይወት ልናውቅ እንችላለን! ልንድን የምንችለው በእግዚአብሔር ፍቅር አማካኝነት - በጸጋው፤ በምሕረቱና በጥበቃው ነው፤ ይህም የምናምን ከሆነ ነው።

የመጀመሪያው ኃጢአት

ሰይጣን ሔዋን እርግጠኛ ያለመሆኗን አየ። በእግዚአብሔር ላይ የነበራት እምነት ጠንካራ ስላልነበረ፤ ሰይጣን በቶሎ ተቆጣጠራት። ለሔዋን እንዲህ አላት፡- «ከፍሬው በበላችሁ ጊዜ ዐይናችሁ እንደሚከፈትና መልካምና ክፉን በማወቅ፤ እንደ እግዚአብሔር እንደምትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው» (ዘፍጥረት 3:5)። ሰይጣን ለሔዋን ውሸትን ነገራት። እርሱ «የውሸት አባት ነው።» ስለዚህም ሔዋን የራሷን መንገድ መሄድ ስለ ፈለገች፤ እጇን ሰድጻ ከፍሬው ወስጻ በላች። ይህ እግዚአብሔር እንዳይበሉ የከለከላቸው ፍሬ ነው። ከዚያም ፍሬውን ለአዳም ሰጥታው በላ።

በዚያን ቀን፤ በዲድን ገነት በሚገኘው ውብ የአትክልት ስፍራ ውስጥ በጣም መጥፎ ነገር ሆነ። አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላለፉ። እግዚአብሔር ነፃ ምርጫ እንዲኖራቸው ቢያደርግም፤ ሰይጣን ግን መጥቶ ፈተናቸው። በተፈተኑ ጊዜ፤ አዳምና ሔዋን የተሳሳተን ምርጫ አደረጉ። ሰይጣንን ሰምተው ከእግዚአብሔር ይልቅ እርሱን ታዘዙት።

ትክክል ያልሆነን ነገር ስለ ሠሩ፤ ልባቸውን ከእግዚአብሔር መለሱ። ኃጢአት ሕይወት ከሰጣቸው ፈጣሪያቸው እንዲለዩ አደረጋቸው።

ከዚያም ምን ሆኑ? ሞቱ? የለም፤ በአካል አልሞቱም፤ በመንፈሳቸው ግን ሞቱ። ከእግዚአብሔር ተለያዩ። በምናደርገውና በምናስበው ነገር ምክንያት ከእግዚአብሔር ተለያይተን እንቀራለን። ኃጢአት በእኛና

በእግዚአብሔር መካከል ይገባና ይለያየናል። «ነገር ግን በደላችሁ ከአምላካችሁ ለይቶአችኋል፤ ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል፤ በዚህም ምክንያት አይሰማም።» ይህ የእግዚአብሔር ነቢይ የሆነው ኢሳይያስ ከብዙ ዓመታት በኋላ የተናገረው ቃል ነበር (ኢሳይያስ 59:2)።

አዳምና ሔዋን ትክክል ያልሆነ ነገርን

እንዳደረጉ ያውቁ ነበር

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ምድርንና በውስጧ ያለውን ነገር ሲፈጥር፤ ሁሉም ነገር «መልካም» ነበር (ዘፍጥረት 1:10፤ 21፤ 31)። መልካም ያልሆነ ምንም ነገር አልነበረም። ሕመም፤ ሥቃይ፤ በሽታ፤ ድህነት፤ ድርቅ፤ ጥል፤ ኃጢአት እና ሞት አልነበረም። በዛሬ ጊዜ ግን በምድር ላይ እነዚህ ነገሮች «መልካም» አይደሉም።

ለአዳምና ለሔዋን ምንም ነገር መልካም አልመሰል አላቸው። ፈጣሪ ያቸውን እግዚአብሔርን ይፈሩ ነበር። ንጹሕ አልነበሩምና ራቁታቸውን ስለ መሆናቸው ሐፍረት ይሰማቸው ነበር። ምን ነሳቸው? ሰይጣንን በመስማት ለእርሱ ታዘዙ። አሁን ሰይጣን የእነርሱ ገዢ ሆነ፤ ኃጢአት ተበተባቸው። ሰይጣን በእጁ አስገባቸው። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ፍጹም ዓለም አበላሸው። አሁንም ሰይጣን አዳምንና ሔዋንን ይፈትናቸው ዘንድ የፈቀደው እግዚአብሔር ነበር። እግዚአብሔር ሰዎች ከመልካምና ከመጥፎ ነገር ምርጫን እንዲያደርጉ ይፈልጋል። ሰዎች ለእግዚአብሔር ያላቸው ፍቅር እውነተኛ የሚሆነው፤ መልካም የሆነውን ነገር ሲመርጡ ነው።

አዳምና ሔዋን ስሕተት መሥራታቸውን ያውቁ ነበር። እግዚአብሔርን እንደ በደሉ ያውቁ ስለ ነበር፤ በውስጣቸው መጥፎ ስሜት ተሰምቷቸዋል። ራቁታቸውን መሆናቸውን ያውቁ ስለ ነበር፤ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ለመሸፈን ይፈልጉ ነበር (3:7-8)። የኃጢአት ባሮች ነበሩ።

ትክክል ያልሆነን ሥራ በሠራን ጊዜ ትክክል ያለ መሆናችንን የምናውቅበት መንገድ እግዚአብሔር ሰጥቶናል። መልካም ስሜት አይሰማንም። አንዳንድ ጊዜ ሕሊና የሚባለው ነገራችን ከውስጥ፣ «ስሕተት ሠርተሃል» ይለናል። እግዚአብሔር ትክክለኛውን ነገር ትክክል ካልሆነው ላይተን የምናውቅበትን ሕሊና ሰጥቶናል።

ንጹሕ ደም እንዴት ኃጢአትን እንደሚሸፍን

የእግዚአብሔር ሕግ፣ «ኃጢአትን ያደረገ ሰው መሞት አለበት» ይላል። አዳምና ሔዋን ስሕተትን ሠሩ። እንደዚህ ቢያጠፉ እንኳ፣ ይኖሩ ዘንድ የፈቀደላቸው እግዚአብሔር እንዴት ጻድቅና ትክክለኛ ነው? እግዚአብሔር ዕቅድ ነበረው። በእነርሱ ፋንታ አንድ ነገር እንዲሞት ፈቀደ። ስለዚህም እግዚአብሔር አንድ እንክሳን ወስዶ ገደለ። ከዚያም ለአዳምና ለሔዋን ከእንስሳው ቆዳ ልብስን ሠራላቸው (ዘፍጥረት 3:21)።

በዚህ መንገድ፣ እግዚአብሔር የተገደለውን እንስሳ ደምና ቆዳ የአዳምና የሔዋንን ኃጢአትና ሐፍረት «ለመሸፈን» ተጠቀመበት። (ልብስን ከቅጠል በመሥራት ሰውነታቸውን «ለመሸፈን» ሞክረው ነበር።) ኃጢአታችንና ሐፍረታችንን ራሳችን በምናደርገው ነገር ልንሸፍን እንደማንችል እግዚአብሔር ይናገራል። ኃጢአታችን እንዲስተካከል ማድረግ አንችልም። ይቅር ይለን ዘንድ እግዚአብሔርን ልንጠይቀውና ከዚያም ልናመሰግነው ይገባናል።

እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በፈሰሰ ንጹሕ ደም አማካይነት ይቅር ብሏቸዋል። ልጁ ኢየሱስ ስለ እኛ ከመሞቱ በፊት፣ የንጹሕ እንስሳ ደም በማፍሰስ እግዚአብሔር የእኛን ኃጢአት ይቅር ለማለት የኢየሱስን ደም በምን መንገድ እንደሚጠቀምበት አሳይቷል። ኢየሱስ ንጹሕ ነበር፣ ኃጢአትን አልሠራም ነበር። ስለዚህም በእርሱ ደም አማካይነት እኛም ይቅር ልንባል እንችላለን። በልጁ ደም ከኃጢአታችን ሊያድነን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህ የሚሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ፣ ምስረትና ፍቅር ነው። ኢየሱስ ከሞተ በኋላ፣ ሌላ ንጹሕ ደም ወይም መሥዋዕት አላስፈለገም።

ኢየሱስ ለሁሉም ጊዜና ለሁሉም ሰው የሚሆን ፍጹም የሆነ መሥዋዕት ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ብታምን፣ ኃጢአታችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ንጹሕ ደም አማካይነት ይቅር ሊባል ይችላል። ስለዚህ ጉዳይ የበለጠ ማወቅ ከፈለጋችሁ፣ በመጽሐፍ ቅዱሳችሁ ውስጥ የሚገኘውን የማርቆስን ወንጌል እና በመና ፐብሊኬሽንስ የታተመውን የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ አንብቡ።

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተወያዩ፦

1. እግዚአብሔር ለምን ወንዶችንና ሴቶችን ፈጠረ?
2. እግዚአብሔር «በራሱ አምላል» ለምን ፈጠረን?
3. ሰይጣን አዳምና ሔዋንን ይፈትናቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለምን ፈቀደ?
4. ትክክል የሆነውን ነገር እንድናውቅ ይረዳን ዘንድ እግዚአብሔር የሰጠን ምንድን ነው?
5. እግዚአብሔር መልካም ያልሆነን ነገር ፈጥሯልን?

ሐፍረታቸውን ለመሸፈን ሞክሩ

አዳምና ሔዋን ጥቂት ትላልቅ ቅጠሎችን አግኝተው በአንድ ላይ በመስፋት ግልድም ሠሩ። በዚህ ግልድም ራቂትነታቸውን በመከለል ሐፍረታቸውን ለመሸፈን ሞክሩ። ግልድሙን አገልጽመው ወደ ጫካ ሸሹ። ምክንያቱም ያነጋግራቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወደ እነርሱ እንደሚመጣ ያውቁ ስለ ነበር ነው። አመሸሱ ላይ ቀዝቀዝ ሊል እግዚአብሔር ሁልጊዜ ወደ አትክልቱ ስፍራ ይመጣ ነበር (3:8)።

ይመጣ ይሆን? እነርሱን መውደዱን ያቆም ይሆን? እነርሱን

መውደዱን በፍጹም ባያቆምም፤ በጣም ግን አዝናኝ ነበር! በእግዚአብሔር ሕግጋት ላይ ስናምፅ፤ ያ እግዚአብሔርን ያሳዝናል፤ እኛንም ያሳዝናል፤ ሌሎችንም ያሳዝናል። ምሽት ላይ፤ እግዚአብሔር ከወዳጆቹ ጋር ለመነጋገር ወደ አትክልቱ ስፍራ መጣ። አዳምና ሔዋን ስሕተት መሥራታቸውን ስላወቁ፤ ተደብቀው ነበር። ከእግዚአብሔር መደበቅ እንደሚችሉ ማመናቸው ምንኛ ሞኝነት ነበር! መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ «ከእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው» (ዕብራውያን 4:13)።

የጠፋ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ ያለው መንገድ አንድ ብቻ ነው። ስለ ሠራት ኃጢአትና ስሕተት መጸጸት አለባቸው። ስለ ሠራት ስሕተት መጸጸታቸውን ለእግዚአብሔር መናገር አለባቸው። ንስሐ መግባት አለባቸው። ከሚፈጽሙት ስሕተት መመለስና ወደ እግዚአብሔር መምጣት አለባቸው።

እግዚአብሔር አዳምና ሔዋን ኃጢአታቸውን «አምነው» ትእዛዛቱን ስለ መተላለፋቸው ንስሐ እንዲገቡ ይፈልግ ነበር። እግዚአብሔር አዳም ኃጢአቱን እንዲናዘዝ ይፈልግ ስለ ነበር አዳምን፤ «ወዴት አለህ?» እያለ መጣ (ዘፍጥረት 3:9)።

ስሕተት የመሥራት ውጤት

አዳም ፈራ። እግዚአብሔር እንዲያገኘው አልፈለገም። ከዚህ በኋላ ከእርሱ ጋር ገብረት ማድረግ አልፈለገም። ኃጢአት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ገብረት ያበላሻል።

ምናልባት፤ «ዛሬ እግዚአብሔር ብዙ ኃጢአት፤ ሕመም ያለበትን ዓለም እንዴት ሊፈጥር ቻለ?» እንል ይሆናል። መልሱ፤ እግዚአብሔር የፈጠረው ፍጹም የሆነችን ዓለም ነበር የሚል ይሆናል። እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ነገሮች ሁሉ፤ «መልካም ነው» ብሏል። ነገር ግን፤ ሰዎች ትክክል ያልሆነን ነገር ስለሚፈጽሙ፤ ኃጢአት ገዢቸው ሆኗል። ኃጢአተኞች ናቸው፤ ኃጢአት ደግሞ ሰው እግዚአብሔርን እንዳይታዘዝ መጥፎ ያደርጋል። ይህ ደግሞ ቁጣንና ጦርነትን ከማምጣቱም በተጨማሪ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ያበላሻል።

ትክክል ያልሆኑት መንገዶቻችን ዓለምን ወደ ንዘንና ጭንቅ እንድታመራ አድርገዋታል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ «ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል፤ እግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል» ይላል (ሮሜ 3:23)። ይህ የሆነው አንድ ሰው (አዳም) ትክክል ያልሆነን ነገር በመሥራቱ ነው። ለዚህም ነው ክርስቲያኖች ከኃጢአት ጋር መወለዳችንን ፍጹም ያለመሆናችንን የምናምነው። እኛ ፍጹሞች አይደለንም!

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ወይም ደግሞ የፈጠራትን ውብ ምድር አልረሳትም። ኃጢአታቸውን ተተው ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ሁሉንም ሰዎች ይጠራል። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን ባይፈልጉትም፤ እግዚአብሔር ግን ወደ እኛ ይጣራል። እግዚአብሔር እንደ ገና ወዳጆች እንድንዝቦ ይፈልጋል።

«አዳም ወዴት ነህ?» እያለ እግዚአብሔር ይጣራል። በእርግጥ እግዚአብሔር አዳም የት እንደ ነበረ ያውቃል። አዳምና ሔዋን እንደ ተደበቁ ያውቅ ነበር። እግዚአብሔር አዳም ወደ እርሱ መጥቶ ስሕተት መፈጸሙን እንዲናገር ይፈልግ ነበር። አዳምንና ሔዋንን ስለ ፈጽመው ስሕተት ይቅር ሊላቸው እና እንደ ገና ወዳጆቹ እንዲሆኑ ይፈልግ ነበር።

አዳምና ሔዋን ያዘኑ ይመስላችኋልን? አላዘኑም! እርስ በርሳቸው ይወቃቀሱ ነበር። ሔዋን የእባቡ ስሕተት እንደ ሆነ ስትናገር፤ አዳም ደግሞ እግዚአብሔር ሔዋንን ሚስት አድርጎ ስለ ሰጠው የማርር-ነበር (ዘፍጥረት 3:12)።

ከዴድን ገነት መባረር

መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ስላደረግነው መጥፎ ነገር ሌሎችን መክሰስ እንደማንችል ይናገራል። እናታችንን መውቀስ ወይም ያደግሁት በአገሪቱ ድሃው ክፍል ነው፤ ወይም ደግሞ ልጅ በነበርኩበት ወቅት መጥፎ ጓደኞች ነበሩኝ ብለን ማመካከት አንችልም። እግዚአብሔር፤ «ለዎች ስለ ተናፋት ከንቱ ቃል ሁሉ በፍርድ ቀን ይጠየቁበታል» ይላል (ማቴዎስ 12:36)። ለፈጸሙት ስሕተት ሁሉ ዋጋን ይከፍላሉ።

እግዚአብሔር እውነተኛ እና የማይቀየር ስለሆነ፤ ኃጢአትን መቅጣት ነበረበት። ስለዚህም አዳምንና ሔዋንን ከአትክልቱ ስፍራ አባርሮ፤ መመለሻውን ዘጋባቸው። የሚገለባበጥ ነበልባል ሰይፍ የያዘ ኃይል መልአክ የመመለሻውን መንገድ ይጠብቅ ነበር (ዘፍጥረት 3:24)።

እግዚአብሔር ለአዳምና ሔዋን በኃጢአታቸው ምክንያት ስለሚመጡ አንዳንድ መጥፎ ነገሮች ነግሯቸው ነበር።

እግዚአብሔር ለሔዋን፤ «በሥቃይ ትወልጃለሽ፤» ሲላት፤ ለአዳም ደግሞ፤ «ከአንተ የተነሣ ምድር የተረገመች ትሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ምግብህን ጥረህ ግረህ ከእርሷ ታገኛለህ» ብሎታል (ዘፍጥረት 3:17)። ይህ በምድር ታሪክ ውስጥ በጣም አስከፊው ቀን ነው። ሕመምና ልፋት የተለመደ የሕይወት ገጽታ ሆነ።

ከዚያን ቀን ጀምሮ፤ አዳም በቂ ምግብን ለማግኘት መልፋትና መሬትን መቆፈር ነበረበት። ሔዋን ደግሞ ልጅ በወለደች ቁጥር ሕመም ነበረባት። ይህ ሁሉ በኃጢአት ምክንያት በወንዶችና በሴቶች ላይ የሆነው እርግግን አካል ነው። ኃጢአት ሁልጊዜ ችግርን ያስከትላል። ኃጢአት ሁልጊዜ ሕመምንና ሥቃይ ያስከትልብናል።

የአትክልቱን ስፍራ የሚጠብቀው ብርቱ መልአክና ነበር፤ የሚገለባበጠው የነበልባል ሰይፍ ደግሞ፤ በዚህና በዚያ ይገለባበጥ ነበር። የአትክልቱ ስፍራ መንግሥተ ሰማይን የሚያመለክት ሲሆን፤ ሰይፉ ደግሞ እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ያለውን ፍርድ የሚያሳይ ነው። ማንኛውም

ኃጢአተኛ ወደ መንግሥተ ሰማይት ከመግባቱ በፊት ኃጢአት መቆረጥ አለበት።

ኃጢአት መሥራታችንን ለማስቆም እግዚአብሔር

ያቀደው ዕቅድ

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ስለ ኃጢአታቸው ሙሉ ለሙሉ ቢቀጣቸው ኖሮ፤ በአንድ ጊዜ ይሞቱ ነበር። እኛም እዚህ መገኘት አንችልም ነበር! እግዚአብሔር ቅዱስ አምላክ ስለሆነ ኃጢአትን ባይፈቅድም፤ ሰዎች ለእርሱ ታማኝ የሚሆኑበትንና ቅጣት የሚወገድበትን ሌላ መንገድ አዘጋጅቷል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን ስለ ታዘዙ መልካም ሰዎች ይነግረናል። እንደነ ኖኅ፤ አብርሃም፤ ይስሐቅና ያዕቆብ ያሉትን ሰዎች ታሪክ ቆየት ብለን እናነባለን። መጽሐፍ ቅዱስ ይታዘዙት ዘንድ ለጠራቸው ሰዎች እግዚአብሔር ያለውን የማዳን ዓላማ ይነግረናል።

መጽሐፍ ቅዱስ በምድር ላይ ብዙ ችግሮችን ስለ ፈጠሩ ሰዎችም ይነግረናል። ለዚህም ነው እግዚአብሔር መድኅን ይልክ ዘንድ ቃል የገባው። ከኃጢአት መመለሻውን መንገድ ያሳየን ዘንድ ብዙ መልካም ሰዎችን ልኳል። ጊዜው በደረሰ ጊዜ፤ አንድ ቀን፤ እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስን ላከው። ኢየሱስ የመጣው በሰው ልብ ያለውን ክፋት ለማስወገድ ነው። ኢየሱስ «የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጣ» (ሉቃስ 19:10)። እግዚአብሔር፤ «ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል . . . » ብሏል (ሮሜ 3:23)። «እግዚአብሔር በክርስቶስ ዓለምን ከራሱ ጋር ሲያስታርቅ የሰዎችን በደል አይቁጥርባቸውም ነበር» (2ኛ ቀሮንቶስ 5:19)።

ዓለም ሁሉ በኃጢአት ምክንያት የጠፋና ከእግዚአብሔር አላብ የወጣ ነበር። አዳም ኃጢአትን በፈጸመ ጊዜ፤ ኃጢአተኛ ባሕረውን ለልጆቹ አውርሷል። እነርሱም ተመሳሳይ የሆነ ኃጢአተኛ ባሕሪ ለልጆቻቸው

አውርሰዋል። ስለዚህም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ «ሁሉም ከመንገድ ወጥተዋል፤ በአንድ ላይም ብልሹ ሆነዋል፤ አንድም እንኳ መልካም የሚያደረግ የለም።» ይላል (መዝሙር 14:3)። እኛ ኃጢአተኞች ነን።

እንደ አዳም ኃጢአተኞች ስለ ሆንን፤ ከእግዚአብሔር እንደበቃለን፤ ኃጢአታችንን ለመሸፈን እንሞክራለን። በሌሎች ላይ እናላካለን። ይህ ለምን ይሆናል? ምክንያቱም በውስጣችን ትክክል ያልሆነው አዳማዊ ባሕሪ ስላለን ነው። በእኛ ውስጥ የእርሱ ኃጢአተኛ ባሕሪዎች አሉ። እግዚአብሔርን አንታዘዝም፤ ልባችንንም ከእርሱ መልሰናል። ፍጹሞች አይደሉም።

በዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ላይ ያለ የእግዚአብሔር እውነት

እነዚህ ዘፍጥረት ምዕራፍ 3 የሚያስተምረን ጠቃሚ እውነቶች ናቸው።

- የመጀመሪያው ኃጢአት እግዚአብሔርን ያለ መታዘዝ ነበር (ቁ. 6)።
- የአዳምና የሔዋን ኃጢአተኛ ባሕሪ ወደ ልጆቻቸውና በዓለም ላይ ወዳሉ ሰዎች ሁሉ ተላልፏል (ሮሜ 3:23)።
- ሰይጣን ከሰዎች ሁሉ ጋር ይዋጋል (ቁ. 15)።
- ሴቶች ልጅ በመውለድ ጊዜ ይሠቃያሉ (ቁ. 16)።
- ሴቶች ለባሎቻቸው ይገዛሉ (ቁ.16)።
- ለመኖር ወንዶች መልፋት አለባቸው (ቁ. 17)።
- ምድር አረምን ታበቅል ዘንድ ተረግማለች (ቁ. 18)።
- ጠንክረን የምንሠራ ከሆነ፤ ምድር ለመኖር የሚሆነንን ምግብ ትሰጠናለች (ቁ. 18)።

• የሰዎች አካል ለዘላለም አይኖርም - ይሞታል (ቁ. 19፤22)።

• እግዚአብሔር የእንስሳት ቁዳ ለልብስነት ያገለግል ዘንድ ፈቅጃል (ቁ. 21)።

በአሁን ጊዜ፤ እግዚአብሔርን የማያምኑ ሰዎች በእነዚህ ጉዳዮች ላይ ላለመስማማት ወይም ነገሮቹን ለመቀየር ይፈልጋሉ።

እግዚአብሔር የፈቀዳቸው የቅጣት ዓይነቶች እንዳሉ ልብ በሉ።

- ልጅ በመውለድ ጊዜ የሚሆን ሥቃይ (ቁ. 16)።
- ከምግብ ጋር አረም አብሮ መብቀል (ቁ. 18)።
- ለመኖር መድከም (ቁ. 17)።

እግዚአብሔር የገባው ተስፋም አለ።

• የሴቲቱ ልጅ «የሰይጣንን ራስ ይቀጠቅጣል» (ቁ. 15) -ይህ ሊመጣ ስላለው መድኅን (ኢየሱስ ክርስቶስ) እግዚአብሔር ለመጀመሪያ ጊዜ የተናገረበት ስፍራ ነው።

የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ነበር። ኃጢአት የለበትም። ለእኛ ይሞት ዘንድ መልካም ሆኖ የተገኘ ብቸኛው እርሱ ነበር። እርሱ በእኛ ፈንታ የእግዚአብሔርን ቅጣት ተቀብሏል። በዓለም ላይ ላሉ ኃጢአተኞች ሁሉ ሊሞት የሚችል ብቸኛው ኢየሱስ ክርስቶስ ነበር። ኃጢአትን ፈጽሞ የማያውቀው ኢየሱስ፤ ኃጢአተኛ ለሆኑ ወንዶችና ሴቶች ፍጹም መሥዋዕት ይሆን ዘንድ ሞቷል።

«ገና ደካሞች ሳለን፤ ልክ ጊዜው ሲደርስ፤ ክርስቶስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቷልና» (ሮሜ 5:6-8)።

ሕይወቱን ስለ እኔና ስለ እናንተ ሰጥቷል።

ስለ ኃጢአታችን መጸጸታችንን ለእግዚአብሔር ስንነግረው፤ ክርስቶስ በእኛ ፈንታ ስለ ሞተ ይቅር ይለናል። ኃጢአታችንን ስለሚያስወግድልን፤ ከእርሱ ጋር ያለን ወዳጅነት እንደ ገና ይታደሳል። ከዚያም

አዳምና ሔዋን በአትክልቱ ስፍራ ሳሉ ያናግሩት እንደ ነበረው እኛም እናናግረዋለን። ይህንን እናደርግ ዘንድ እግዚአብሔር ይፈልጋል። ወዳጆችን ይሆን ዘንድ የእኛን ርምጃ ይጠብቃል። በምንሞትበት ጊዜ ከእርሱ ጋር ይኖር ዘንድ ነፍሳችንን ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመውሰድ ይፈልጋል።

ይህ ሰዎችን ከኃጢአት ማዳን የእግዚአብሔር ትልቁ ዓላማ ነው። የማዳን ዓላማው ወንዶችና ሴቶች «በክርስቶስ አምነው ይድኑ ዘንድ» ነው (የሐዋርያት ሥራ 16:31)።

ኢየሱስን እንደ ግል አዳኛችሁ አድርጋችሁ ከተቀበላችሁ፤ በምትሞቱበት ጊዜ ወደ መንግሥተ ሰማያት ትሄዳላችሁ። የዳኑ ኃጢአተኞች ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚሄዱት ኢየሱስ ቅጣታቸውን ስለ ወሰደው ነው። አሁን የመንግሥተ ሰማያት ደጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ክፍት ነው።

ኢየሱስ ከኃጢአቶቻችሁ እንዲያድናችሁ ፍቀዱለት። ይቅር ይላችሁ

ዘንድ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ከዚያም በመጽሐፍ ቅዱሳችሁ ውስጥ እግዚአብሔር እናንተን ለማዳን ስላለው ዕቅድ ማንብባችሁን ቅጥሉ። ከእግዚአብሔር ጋር ያላችሁ ነገር ሲስተካከል፣ ደስታንና ሰላምን ታገኛላችሁ። እግዚአብሔር ይረዳችኋል፣ ወዳጃችሁም ይሆናል።

«ከኃጢአት የጨለማ ጎዳና ወደ እግዚአብሔር መመለሻ መንገድ አለ፤

የምትገባበት የተከፈተ በርም አለ።

ኃጢአተኛ ሳለህ ወደ ኢየሱስ ስትመጣ፣ ያኔ ጅማሬህ ነው በቀራኒያ መስቀል።»

ኤች ሰባሰቲድ

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋገሩ፡-

1. ኃጢአተኛ ሰዎች ከእግዚአብሔር ተለይተዋል የምንለው ለምንድን ነው?
2. ሰዎች ከውልደታቸው ጀምሮ ኃጢአተኞች ናቸው የምንለው ለምንድን ነው?
3. ኃጢአተኛ ሰው ወደ እግዚአብሔር መመለስ የሚችለው እንዴት ነው?
4. ቅዱሱ አምላክ ኃጢአተኛን ሰው ይቅር ሊል የሚችለው እንዴት ነው?
5. የእግዚአብሔር የትዳር ሕግ ምንድን ነው (ዘፍጥረት 2:24)?

— አሁን ዘፍጥረት ምዕራፍ 4 እና 5ን አንብብ።

የግብረ ሥጋ ግንኙነት እና ትዳር እንዲሁም ፍቺ

እግዚአብሔር የፈጠረው አንድ የትዳር ሕግ ብቻ ነው። እርሱም፡- «ለው ከአባቱና ከእናቱ ተለይቶ ከሚሰቱ ጋር ይጣመራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ» (ዘፍጥረት 2:24) የሚል ነው። ይህ በጣም ግሩም ሕግ ነው። ሰዎች የእግዚአብሔርን የትዳር ሕግ ከጠበቁ፣ ብዙ ችግሮችን ይፈቃል።

ሚስት እንደሚያስፈልገው እግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ደግሞም ልጆች አባትና እናት እንደሚያስፈልጋቸው ያውቅ ነበር። ሕጉ ሌትንና ወንድን ይባርካል፤ ደግሞም ቤተሰብን ይጠበቃል።

ስለዚህም፣ ወንዶችና ሴቶች ትዳር ይመሠርቱ ዘንድ የእግዚአብሔር ዓላማ (ፈቃድ) ነው። በሚጋቡበት ጊዜ ልጆችን ይወልዱ ዘንድ የእግዚአብሔር አሳብ ነው። ልጆች ይወለዱ ዘንድ እግዚአብሔር «ፍቅርን መሥራት» (የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም) አስደሳች እንዲሆን አድርጓል። የግብረ ሥጋ ግንኙነት አስደሳች ባይሆን ኖሮ፣ ልጆች አይኖሩም ነበር። የእግዚአብሔር ፍጥረትም ይሞት ነበር። ያለ ትዳር በግብረ ሥጋ ግንኙነት መደሰት የምንፈልግ ከሆነ፣ እግዚአብሔር ለልጆቹ ያለውን ዓላማ የሚቃረን ነው። ደግሞም፣ ወንዶችና ሴቶች ደስታን ለማግኘት ብቻ ብለው ግብረ ሥጋን ቢፈጽሙ፣ ያልተወለደውን ልጃቸውን ቢያጠፉ፣ ይህ ደግሞ እግዚአብሔር ለልጆች ካለው ዓላማ ጋር የሚቃረን ነው። አንድ ሰው ከአንድ በላይ ሚስት ቢኖረው፣ ያ ቅናትንና ጉዘንም ያስከትላል። ከጋብቻ ውጭ ልጆች የወለድን ከሆነ፣ ለልጆቹ ችግርና አሳዛኝ ይሆናል። ሰው ሌላ ሚስት ቢለውጥ፣ ቁጣና ጉዘን ይሆናል። ኢየሱስ ሰው ለአንድ ሚስት ታማኝ መሆን፣ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ከአንድ ሚስት ጋር መቆየቱ እግዚአብሔር ለሰው ያለው ዓላማ እንደ ሆነ ያውቅ ነበር። በዚህ ሁኔታ፣ ልጆች ፍቅር ባለበት ቤት ተወልደው ሊያድጉ ይችላሉ እንጂ፣ እርስ በርሳቸው ታማኝ ባልሆኑ ቤተ ሰቦቻቸው አያዘኑም። ኢየሱስ ሲናገር ይህ ከመጀመሪያው ጀምሮ የእግዚአብሔር ዓላማ እንደ ሆነ ተናግሯል (ማቴዎስ 19:8)። ፍቺ የሰዎች አሳብ ነው።

ልጅ ባይኖርም፣ ትዳር ሙሉ እንደ ሆነ ልብ በለ። በዘፍጥረት ምዕራፍ 2 ላይ ልጅ ስለ መውለድ የሚናገር ምንም አሳብ አልተነሣም። ስለዚህም ልጅ የለም ብሎ ትዳርን ማፍረስ ስሕተት ነው። ሰዎችም የተጋቡ ጥንዶች የግድ ልጅ ሊኖራቸው ይገባል ማለታቸው ትክክል አይደለም። ትዳር ያለ ልጆች ቢሆንም እንኳ ሙሉ ነው። ወንድና ሴት ተጋብተው ልጅ ባያገኙም እንኳ፣ በአንድ ላይ ሆነው ከግብረ ሥጋ ግንኙነት

ደስታን መፈለጋቸው ጥሩ ነው። (ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ወቅት፤ በግሪክ ባህል ውስጥ የግብረ ሥጋ ግንኙነት «ኃጢአት» ነው ተብሎ ይታሰብ የነበረ ሲሆን፤ በዕብራውያን እና በክርስቲያኖች ባህል ግን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ከእግዚአብሔር የተሰጠ ስጦታ ነው ተብሎ ይታመናል።)

ወላጆች የሌላቸውን ልጆች ጉዲፊቻ አድርጎ ማሳደግ ጥሩ ነገር ነው።

ስለዚህ፤ በወንድና በሴት መካከል የሚፈጸም ጋብቻ የእግዚአብሔር ሕግ ነው። ፍቺ ግን የሰው ሕግ ነው። አንድ ሰውን ሳይጉዳ የእግዚአብሔር ሕግ ሊጣስ አይችልም። ይህ ደግሞ ሰፍቺና ከጋብቻ ውጭ ለሚፈጸም የግብረ ሥጋ ግንኙነትም የሚሠራ ሐቅ ነው።

አብረዋቸው የግብረ ሥጋ ግንኙነትን ይፈጽሙ ዘንድ ባሎች ሚስቶቻቸውን ማስገደድ የሰባቸውም። የግብረ ሥጋ ግንኙነትን የሚፈጽሙት እርስ በርሳቸው ከልብ በመዋደድና መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተጠቀሰው መሠረት አንዳቸው ለሌላቸው በማሰብ ነው (ማሐልየ መሐልይን አንብቡ)።

በግብረ ሥጋ ግንኙነትና በትዳር ጉዳይ እግዚአብሔርን ያለ መታዘዝ በኤች. አይ. ቪ/ኤስስ ቫይረስ አማካይነት ወደ ሕይወት ሳይሆን ወደ ሞት ያመራል። የእግዚአብሔርን ጸጋና መልካም ሥራ እናጠፋ ዘንድ የወሲብ ልቅነትን እንዳንፈቅድ ኢየሱስ አስጠንቅቆናል (ራእይ 2:19-23)። «ሥራህን፤ ፍቅርህን፤ እምነትህን፤ አገልግሎትህንና ትዕግሥትህን ዐውቃለሁ . . . ይሁን እንጂ . . . እርሷ አገልጋዮቹ እንዲሰቡ. . . በትምህርቷ ታስታቸዋለች . . . ስለዚህ በመከራ አልጋ ላይ አጥላታለሁ! . . . ልጆቿንም በሞት እቀጣቸዋለሁ፤ ከዚያም አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እኔ ልብንና ሐሳብን የምመረምር መሆኔን ይረዳሉ።» የግል ኃጢአታችን አሁንም ሆነ ወደ ፊት ብዙዎችን እንደሚጎዳ ይህ ግልጽ ማስጠንቀቂያ ነው። የእግዚአብሔር የግብረ ሥጋ ግንኙነትና የጋብቻ ሕግጋት ሲጣሉ ሕይወታችን የሚበላሽበት ሌሎች ብዙ መንገዶች አሉ።

አዳምና ሔዋን ልጆችን ወለዱ

አዳምና ሔዋን ባልና ሚስት ነበሩ። በዚያን ወቅት እግዚአብሔር የጋብቻ ሕግ ሰጠን፤ እስካሁንም ድረስ አልተለወጠም። የእግዚአብሔር የጋብቻ ሕግ የሚለው፡- «ሰው አባቱንና እናቱን ተለይቶ ከሚስቱ ጋር ይጣመራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ» ነው (2:24)።

እግዚአብሔር የተፈጥሮ ሕግጋትንም መሥርቷል። ከዋክብት የተወሰነን አቅጣጫ ተከትለው እንዲጓዙ አድርጓል። መሥመራቸውን ስተው በሰማይ ላይ አይንቀዋለሉም። የሚጓዙት ፍጹም በሆነ ሥርዓት ነው። አጽናፈ ዓለሙ ሁሉ በእግዚአብሔር ሕግጋት የተሞላ ነው። የፍጥረት ሕግ የተፈጥሮን ሥርዓት የተከተለ ነው። ከዛፍ ላይ ብወድቅ፤ ወደ ታች ወድቄ ራሴን እጎዳለሁ - ወደ ላይ አልወድቅም! ይህ ከእግዚአብሔር የተፈጥሮ ሕግጋት መካከል አንዱ ነው። ይህንን የመሬት ስበት ብለን እንጠራዋለን። የእግዚአብሔር ሕግጋት ሁሉ ለእኛ የሚጠቅሙ ናቸው- ቢጎዱንም እንኳ። የእግዚአብሔር የጋብቻ ሕግም በጣም ጠቃሚ ነው። ለጥቅማችንም ነው።

ወንድ ያለ ሴት ሙሉ ሊሆን አይችልም። ሴትም ያለ ወንድ ሙሉ ልትሆን አትችልም። አንዳቸው ለሌላቸው ያስፈልጋሉ። በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ጋብቻ የተሰመደው አስፈላጊ ስለ ሆነ ነው። ያ የእግዚአብሔር ዕቅድ ነው። የእግዚአብሔር ሕግ ነው! የእግዚአብሔር ስጦታ ነው።

አንዳንድ አብያተ ክርስቲያን፤ ቄሶች ማግባት የሰባቸውም ይላሉ። ነገር ግን፤ ጋብቻን መከልከል በሕተት ነው (ዘፍጥረት 2:18፤ 1ኛ ጢሞቴዎስ 4:3)።

አዳምና ሔዋን ምድርን ይንከባከቧት ዘንድ እግዚአብሔር ኃላፊነትን ሰጥቷቸዋል (3:23)። የሚሠሩት ሥራ ነበራቸው። ይህንን ደግሞ ብቻቸውን ያከናውኑት ዘንድ አልቻሉም፤ ይረዷቸው ዘንድ ልጆች አስፈለጓቸው። ደግሞም ልጆቻቸውን ስለ እግዚአብሔር ማስተማር ነበ

ረባቸው። እግዚአብሔር በቤተሰባችን ውስጥ ሥርዓት እንዲኖር ይፈልጋል። «አዳም ሚስቱን ሔዋንን ተገናኛት አርሷም ፀንሳ ቃየንን ወለደች» (ዘፍጥረት 4:1)።

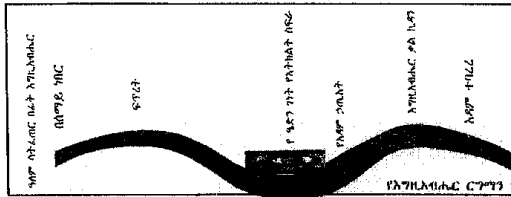
ሕይወት ከዴድን ገነት ውጪ

ቀጥለው ወዲያውኑ አዳምና ሔዋን ሌላ ልጅ ወለዱ፤ ስሙንም አቤል ብለው ጠሩት (4:2)።

እርግጠኛ ነን፤ አዳም ለሁለቱ ልጆቹ በዴድን ገነት ስለ ነበረው የአትክልት ስፍራ፤ በዚያ ስለ ሆነው ነገርና ባለመታዘዛቸው ምክንያት እግዚአብሔር እንዴት እርሱንና እናታቸውን ከአትክልቱ ስፍራ እንዳባረራቸው ነግሯቸዋል። አሁን በሰምለሙ የአትክልት ስፍራ እንዲኖር ከተሰጣቸው ልዩ ሕይወት ጎድለዋል፤ ከእግዚአብሔርም ተለይተዋል። ዴድንን ትተዋት ወጥተዋል፤ መመለስ አይችሉም (ዘፍጥረት 3:23)።

መንገዱን ይዘጉ ዘንድ እግዚአብሔር የነበልባል ሰይፍ የያዙ መላእክት አቆመ (3:24)። ይህ እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ የሚያመጣውን ቅጣት፤ እንዲሁም በሰይጣንና በክፋት ላይ የሚያወርደውን መርገም የሚያሳይ

ነው።
ሰይጣንን
በሚከተሉ
እና
በእግዚአብሔር

ር ላይ እምነት ባላቸው ሰዎች መካከል ሁልጊዜ ጦርነት ይኖራል (ዘፍጥረት 3:15)።

አዳም ኃጢአትን በሠራበትና እግዚአብሔርን ባልታዘዘበት ጊዜ፤ አእምሮውና ልቡ ከእግዚአብሔር ርቋል። ኃጢአት የአዳምን ተፈጥሮ በአጠቃላይ ለውጦታል። የሚያሳዝነው ደግሞ፤ ይህንን ኃጢአተኛ ባሕሪ ውን ለልጆቹ አውርሷል፤ እነርሱም ደግሞ ለልጆቻቸው አስተላልፈዋል

(ሮሜ 5:12)። በእኛ በሁላችን ውስጥ የአዳም ኃጢአተኛ ባሕሪ አለ! እኛ ሁላችን በአባታችን በአዳም ምክንያት ኃጢአትን ሠርተናል፤ የራስ ወዳድነት ባሕርይ በላያችን ላይ ይሠሰጥናል በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ከሌለ፤ ኃጢአት ገዢያችን ነው።

ኃጢአት ገዢያችን ስለሆነ፤ ስሕተት የሆኑ ነገሮችን እንሠራለን። የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር፤ «ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል...» (ሮሜ 3:23) ይላል። አእምሮአችን ስለ ኃጢአት ቢያስታውሰንም፤ ፍላጎታችንን ግን ወደ እግዚአብሔር መሆን አለበት።

ቃየን እና አቤል የእግዚአብሔርን

መንገድ ያውቁ ነበር

ቃየንና አቤል ትናንሽ ልጆች በነበሩበት ጊዜ፤ ከወላጆቻቸው ጋር ሆነው በእርሻ ቦታ ይሠሩ ነበር። እንዴት ተክሎችን እንደሚያበቅሉና ለእንስሳት እንክብካቤን እንደሚያደርጉ ተምረው ነበር። እያደጉ ሲሄዱ፤ ቃየን የእርሻ ሥራን መረጠ። መሬትን መቆፈር ከባድ ሥራ ነበር፤ በአትክልቶቹም መካከል አረም ይበቅል ነበር።

አቤል ደግሞ ቦታ ማርባትን መረጠ። ሁልጊዜ ጠዋት ጠዋት፤ በለመለመ መስክ ላይ ያስማራቸው ነበር። በምሽት ደግሞ፤ ደህንነቱ ወደ ተጠበቀ ስፍራ ያመጣቸው ነበር። አንድ ቀን፤ ቃየንና አቤል ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ለማቅረብ ፈለጉ። ይህንን ያደረጉት እርሱን ሊያመልኩት መፈለጋቸውን ለማሳየትና «የምስጋና» ስጦታቸውን ለማቅረብ ነበር።

በዚያን ቀን ማለዳ አቤል ወደ እርሻ ቦታው ሄዶ ለእግዚአብሔር የሚሠዋ ከሁሉ የሚበልጠውን ጠቦት ፈለገ። በኩር ከሆኑት ጠቦቶች ሁሉ የበለጠውን መረጠ (4:4)።

ቃየን ደግሞ ካፈሩት ተክሎች መካከል ጥቂቱን ቀጥፎ በቤተሰቡ መሠዊያ ላይ አስቀመጣቸው። ቃየን በራሱ የሚተማመን ስለ ነበር፤

እግዚአብሔርን ለማምለክ የፈለገው በራሱ መንገድ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ «እግዚአብሔር ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ ተመለከተ፤ በቃየንና በመሥዋዕቱ ግን አልተደሰተም።» ይላል (4:4-5)። የአቤል መሥዋዕት እግዚአብሔርን አስደሰተው። የቃየን መሥዋዕት ግን እግዚአብሔርን ስላሳስደሰተው አልተቀበለውም። ስለዚህም ጉዳይ ቃየን ከእግዚአብሔር ጋር ተከራከረ። ስለዚህም እግዚአብሔር ለቃየን ተናግሮ አሳቡን ይቀይር ዘንድ ዕድል ሰጠው። ቃየን ንኪሐ እንዲገባና እግዚአብሔርን የሚያስደስተውን ነገር እንዲያደርግ እግዚአብሔር ቃየንን ጠራው።

ስሕተት በምንፈጽምበት ጊዜ እንኳ ሳይቀር፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ወደ እኛ በምሕረትና በጸጋ ይመጣል። ፍቅሩና ሞገሱ ሁልጊዜ ወደ እኛ ያተኮራሉ።

እግዚአብሔር እኛን ሊናገር ሁለት ምርጫዎች ይኖሩናል። አምነን አንታዘዘለን፤ ወይም አንታዘዘውም! ሁላችንም መምረጥ አለብን። ለዎች እግዚአብሔርን ይሰሙ እና ቃሉን ይታዘዙ፤ ወይም ደግሞ በልባቸው ውስጥ ያለውን «የጋጢአትን ድምፅ» ይሰማሉ። ፊታቸውን ከእግዚአብሔር ድምፅ መልሰው በራሳቸው መንገድ በሚጓዙበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ያዘናል። ምናልባትም ይሰሙት ዘንድ በሕይወታቸው መከራ እንዲመጣ ያደርግ ይሆናል እንጂ፤ እንዲሰሙት አያስገድዳቸውም።

ቃየን ትክክለኛ የሆነውን ካልሆነው

ለይቶ ቢያውቅም ስቷል

ቃየን እግዚአብሔርን በራሱ መንገድ ሊታዘዘው እንደሚችል አስቦ የነበረ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ግን፤ «መልካም ብታደርግ ተቀባይነት አታገኝምን?» ብሎታል (4:7)።

በምናደርገው አያንዳንዱ ነገር፤ ትክክለኛ የሆነና ያልሆነ መንገድ አለ። አንድ ነገር ስናደርግ ትክክል መሆኑን እንዴት እናውቃለን? እግዚአብሔር በቃሉ አማካይነት ነገሮናል። ቃሉ እውነት ነው። የእግዚአብሔርን

ቃል ልታምኑት ትችላላችሁ! እርሱ ሕሊናን ሰጥቶናል። ይመራንም ዘንድ ለአማኞች መንፈስን ቅዱስን ሰጥቶናል።

ቃየን ግን ትክክለኛውን የእግዚአብሔር መንገድ ቸል አለ። ከዚያም ተቆጣ። ሕይወቱ በጋጢአት ምክንያት ተበላሽ። የጋጢአት አገልጋይ ሆነ።

እግዚአብሔር ቃየን ንኪሐ እስኪገባ ድረስ ጠበቀው ነበር። ቃየን ከተጸጸተ ኖሮ፤ እግዚአብሔር ደግሞ ትክክለኛውን መሥዋዕቱን ይቀበል ነበር። ቃየን እግዚአብሔር በመሥዋዕቱ እንዳልተደሰተ ያውቅ ነበር። አቤል ያቀረበውን ዓይነት መሥዋዕት ማቅረብ ግን አልፈለገም። ለእግዚአብሔር የሚሠዋውን መሥዋዕት ይሰጠው ዘንድ ጠቦት ከወንድሙ መጠየቅ አልፈለገም። ለመጠየቅ በጣም ኮራ። እግዚአብሔርን ደስ ያሰኝ ዘንድ ትክክል የሆነው የትኛው እንደ ሆነ ያውቅ የነበረ ቢሆንም፤ ግን አላደረገውም። በእግዚአብሔር ላይ ተቆጥቶ ነበር።

በወንድሙም ላይ ተቆጥቶ ነበር! ይህ ግን ትክክል አልነበረም። ያ ግን የቃየን እንጂ፤ የአቤል ስሕተት አልነበረም።

«ለምን ተናደደህ?» ብሎ እግዚአብሔር ቃየንን ጠይቆት ነበር፤ «መልካም ብታደርግ ተቀባይነትን አታገኝ ምን?» አለው። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ «አቤል ከቃየን ይልቅ የበለጠ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ።» (ዕብራውያን 11:4)። ደግሞም እንደ ገና፤ «የክፉው ወገን ሆኖ ወንድሙን እንደ ገደለው እንደ ቃየን አትሁኑ» ይላል (1ኛ የሐንስ 3:12)።

እግዚአብሔር ለቃየን ሌላ ዕድል ሰጠው

እግዚአብሔር ለቃየን መመሪያን ሰጥቶት ነበር፤ ይኸውም፡- «መልካም የሆነውን ነገር አድርግና (በእግዚአብሔር አምኖ ኑር) ተቀባይነትን ታገኛለህ» የሚል ነበር። እግዚአብሔር፤ «መልካም ብታደርግ ግን፤ ገጢአት በደጅህ እያደባች ናት፤ ልታሸንፍህ ትፈልጋለች፤ አንተ ግን ተቈጣጠራት።» ብሎታል (4:7)። እግዚአብሔርን የሚያስደስተው ምን

እንደ ሆነ ቃየን ያውቅ ነበር። የእንስሳት መሥዋዕት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት እንዳለው ያውቅ ነበር። እርሱ ግን የሚገባውን ነገር በማድረግ ፈንታ ተቆጣ፤ ለእግዚአብሔር የሚሠዋውን ጠቦት ይሰጠው ዘንድ ወንድሙን አልጠየቀም።

በእርሻ ስፍራ ሆነው ሳለ፤ ቃየን በጣም ስለ ተናደደ ወንድሙን ገደለው። ቁጣ እንደ አላት ነው። በሰው ልብ ውስጥ ይነድዳል።

የቃየን ደም ከፈሰሰበት ከምድር ወደ ላይ ወደ «እግዚአብሔር ሙሽ»።

እግዚአብሔር እንደ ገና ቃየንን አናገረው። አቤት የእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ! ጣፋጭ ድምፁ ወደ እኛ ወደ ኃጢአተኞች እየደጋገመ ይመጣል። አቤት፤ የእግዚአብሔር ጸጋ የራሱን መንገድ ሄዶ በኃጢአታችን እንሠቃይ ዘንድ የማይተውን ጸጋ!

እግዚአብሔር ቃየንን፤ «ወንድምህ ወዴት አለ?» ብሎ ጠይቆታል።

ቃየን እንደ ገና ምርጫን ማድረግ ነበረበት። በግድያ የፈጸመውን ኃጢአቱን ንስሐ ገብቶ መጸጸቱን መናገር ይችል ነበር። ነገር ግን፤ የእግዚአብሔርን ጥያቄ ችል ብሎ የሠራውን ነገር ለመሸፈን ውሸትን መናገር መረጠ። እንዴት ያለ ሞኝነት ነው! እግዚአብሔር ስለ እኛ ሁሉንም ነገር ያውቃል። ስለ ቃየንም ሁሉንም ነገር ያውቃል፤ ወደ ልባችን እና ሕይወታችን በጥልቀት ይመለከታል (ዕብራውያን 4:12)።

ሰይጣን፤ የውሸት አባት

ሰይጣን፤ «የውሸት አባት» ነው። ደግሞም ነፍሰ ገዳይ ነው! ስለዚህም፤ ቃየን አዳምን ጦርጆ ትክክል ያልሆነን ነገር ማድረግን መረጠ። ሰይጣን በልቡ ውስጥ የመገደልን አሳብ አስቀምጦ ወንድሙን ገደለ። ኢየሱስ ሲናገር፤ ሰይጣንን የሚከተሉ፤ «የዲያብልስ ልጆች» ናቸው ብሏል (ዮሐንስ 8:44)።

እግዚአብሔር ለቃየን ንስሐ የሚገባበትን ጊዜ ሰጥቶት ነበር። ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ኃጢአታቸውን

ለእግዚአብሔር ይናዘዙ ዘንድ ይጠራል (ዮሐንስ 17:30)። ይህንንም እናደርግ ዘንድ እግዚአብሔር ይጠብቀናል።

እግዚአብሔር በድጋሚ ቃየንን ያናገረው በፍርድ ነበር። እግዚአብሔር ንስሐ እንድንገባና እናምነው ዘንድ በሚጠራን ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምፅ የማንታዘዝ ከሆነ፤ ለእኛ የሚቀርልን ምንድን ነው? ፍርዱ ብቻ! (ዕብራውያን 10:30-31)።

እግዚአብሔር የማይጸጸቱ ኃጢአተኞችን ይቀጣል

ቃየን የተቀጣው ሕይወት ሰጭ የሆነውን እግዚአብሔርን ስለ በደለ እና «በእግዚአብሔር አምሳል» የተፈጠረውን ወንድሙን አቤልን ስለ ገደለ ነበር (ዘፍጥረት 9:6)። «የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፏን ከስፈተኛው መሬት ትሰደዳለህ። ብታርሳትም ፍሬዋን አትለግስህም፤ በምድር ላይ ኩባላይና ተንከራታች ትሆናለህ» (ዘፍጥረት 4:11-12)።

ቃየንም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፡- «ቅጣቴ ልሸክመው ከምችለው በላይ ነው. . . » ኃጢአት መሥራቱንና መቀጣት እንዳለበት አምኖ እንዳይቀበል ታበየ።

ቃየን ማንም ሰው ወደማያውቀው ወደ ሌላ አገር ሄደ። በዚያም እርሱና ልጆቹ ከተማን መሠረቱ። ቃየን ከተማውን በልጁ በሄኖክ ስም ለየመው።

ቃየን አዲስ ጅማራን አደረገ። በቃየን ቤተሰብ ውስጥ ያሉ ወንዶች ሳይንስ፤ ሥነ ጥበብ እና ምሕንድስናን ተማሩ (4:21-22)። ፈሪህ እግዚአብሔር ከነበራቸው (የአዳም ሦስተኛ ልጅ ከሆነው) ከሴት ልጆች ይልቅ በፍጥነት ተስፋፋ። ከሄኖክ በስተቀር፤ የቃየን ዘርች ለእግዚአብሔር ግድ አልነበራቸውምና ከአንድ በላይ ሚስቶችን ማግባት ጀመሩ። በእግዚአብሔር ሕግ መሠረት አንድ ሰው ማግባት ያለበት አንድ ሚስት ብቻ ነው (2:24)፤ ለሜሕ ግን ሁለት ሴቶችን አገባ (4:19)።

የቃየን ቤተሰብ ብልህ የነበሩ ቢሆንም፤ እግዚአብሔርን አልወደዱም።

ለሁሉ ወንጀያ ሊታ ሊጻፍ ሊታ (ሊወሰድ)

```

    graph TD
      Root[ ] --> A[ሀጻም]
      Root --> B[ሐዋን]
      Root --> C[ ]
      C --> D[ቃዋን]
      C --> E[ሴት]
      C --> F[ሊወሰድ]
      C --> G[አባል]
      C --> H[ሴት]
      C --> I[ልጅ]
      C --> J[ሜት]
      C --> K[ሊወሰድ]

      D --> L[ፂናክ]
      L --> M[ሊወሰድ]
      L --> N[ሲራጅ]
      N --> O[ሊወሰድ]
      N --> P[መብታያኤል]
      P --> Q[ሊወሰድ]
      P --> R[ማተሣኤል]
      R --> S[ሊወሰድ]
      R --> T[ላሚሕ]
      T --> U[ ]
      U --> V[ ]
      U --> W[ ]
      U --> X[ሊወሰድ]
      V --> Y[ያባል]
      W --> Z[የባል]
      X --> AA[ቲባልቃዋን]

      H --> AB[ፂናስ]
      AB --> AC[ሊወሰድ]
      AB --> AD[ ]
      AD --> AE[ሊወሰድ]
      AD --> AF[መባልኤል]
      AF --> AG[ሊወሰድ]
      AF --> AH[ያሬጅ]
      AH --> AI[ሊወሰድ]
      AH --> AJ[ሒናክ]
      AJ --> AK[ሊወሰድ]
      AJ --> AL[ማተሣላ]
      AL --> AM[ሊወሰድ]
      AL --> AN[ላሚሕ]
      AN --> AO[ ]
      AN --> AP[ ]
      AN --> AQ[ ]
      AN --> AR[ሊወሰድ]
      AO --> AS[ሲም]
      AP --> AT[ካም]
      AQ --> AU[ያፌት]
  
```

ፆቃ ለሀጻምና ለሐዋን ቤተሰብ ውስጥ የገባና ዋና ዋና ሰዎች (ዘፍጥረት 4 እና 5)

ነገር ግን፣ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር አምላክ መመለስ የፈለጉበት ጊዜ ነበር (4:26)። ይህ ሁኔታ ሳይረፍድና ኢየሱስ የመመለሻው ጊዜ ሳይመጣ ዛሬ ይሆን ዘንድ መጸለይ አለብን።

ሰዎችን ልኳል

ሀ) ስለ አዳምና ሔዋን ንስሐ መግባት የምናውቀው ነገር የለም።

ለ) የእምነት ሰዎች የእግዚአብሔርን ስም ሲጠሩ፤ የሄት ልጅ የሆነው በሄኖስ ዘመንም «የጌታን ስም የሚጠራው» አልነበረም (4:26)፤

ሐ) ሂሮክ «ፍርድ እንደሚመጣ» በሚናገርበት ጊዜ ማንም አልነበረም
(ዘፍጥረት 5:21-24፤ ይሁዳ 14፣ 15)፤

መ) በላሜሕ ጊዜም ማንም አልነበረም (ዘፍጥረት 5:29)።

ሠ) የኅዳር ፲፱፻፲፱ ዓ.ም. የጥፋት ውኃ በሚዘጋጅበት ጊዜም ንስሐ የገባ አልነበረም (1ኛ ጴጥሮስ 3:20፤ 2ኛ ጴጥሮስ 2:5)።

የእግዚአብሔር ጸጋና ትዕግሥት ይጠብቃቸው ነበር (1ኛ እ.ጥሮስ 3:20)።

የላሜሕ መዝሙር ሰይፍን በመጠቀም የተገኘ ድል መዝሙር ነበረ (ዘፍጥረት 4:23-24)። የቃየን ዝርያዎች ታሪክ በግድያ ጀምሮ ግድያን በማሞገስ የሚጠናቀቅ ነው። የእግዚአብሔር ሕግ መሆን አለበት ብሎ እንደሚያዘው የሰው ሕይወት ተቀድሶ አያውቅም (ዘፍጥረት 9:5-6)።

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋግሩ፡-

1. እግዚአብሔር ለቃየን የሰጠው ምን ዓይነት ምርጫ ነበር (4:4-7)፤ ለምን?
2. ቃየን ለእግዚአብሔር ስለ ነበረው አካባቢ ምን እንረዳለን (4:3፤ 5፤ 9)?
3. መጽሐፍ ቅዱስ የቃየንን ቤተሰብ የሚገልጸው እንዴት ነው (4:19-24)?

ዘፍጥረት ምዕራፍ 1 እስከ 5 ያለውን ክፍል

መሠረት ያደረጉ ጥያቄዎች

መልሶቹ በመጽሐፉ መጨረሻ ላይ ተሰጥተዋል።

ሀ፣ ለ ወይም ሐ በማለት ትክክለኛውን መልስ ምረጥ።

1. በመጀመሪያ፣ እግዚአብሔር -----

ሀ) ሁሉንም ነገር ደህና አድርጎ ፈጥሯል፤

ለ) መልካምና ክፉውን ፈጥሯል፤

ሐ) ከእርሱ በጣም የተለየን አድርጎ ፈጥሮናል።

2. እግዚአብሔር -----

ሀ) እርሱ መንፈስ፣ እኛ ደግሞ ሥጋ ነን፤

ለ) መንፈስ ነው ደግሞም ማንነት አለው፤ እኛም ደግሞ እንደዛው ነን፤

ሐ) እኛ ያለን ዓይነት ስሜት የለውም።

3. በመጀመሪያ፣ አዳም -----

ሀ) ለራሱ ምንም ዓይነት ምርጫን ማድረግ የማይችል ነበር፤

ለ) እግዚአብሔርን ይፈራ ነበር፤

ሐ) ማድረግ ያለበትን ይመርጥ ዘንድ ነጻነት ተሰጥቶት ነበር።

4. ሔዋን -----

ሀ) የአዳም አገልጋይ ነበረች፤

ለ) የአዳም አጋርና ረዳት ነበረች፤

ሐ) ከአዳም ሚስቶች መካከል የመጀመሪያዋ ነበረች።

5. ሰይጣን፣ በእባብ አማካይነት በመናገር -----

ሀ) ሔዋንን አስቷታል፤

ለ) አዳምን አስቶታል፤

ሐ) አዳምና ሔዋን መልካምና ክፉውን ለይተው እንዲያውቁ ፈልጎ ነበር።

6. አዳምና ሔዋን -----

ሀ) ከተከለከለው ዛፍ በመመገባቸው ተደስተዋል፤

ለ) ፍሬውን በመጠላታቸው አላዘኑም፤

ሐ) የአትክልቱን ስፍራ ዔድን ገነትን ትተው መሄድ ይፈልጉ ነበር።

7. እግዚአብሔር -----

ሀ) አዳምን፣ ሔዋንንና እባቡን ቀጥቷቸዋል፤

ለ) በምድር ላይ ለሁሉም ሰላም እንደሚሆን ተናግሯል፤

ሐ) ለአዳምና ለሔዋን ከቅጠል ልብስ ሠርቶላቸዋል።

ሀ) ቃየንን ጠልቶ ገድሎታል፤

ለ) ትክክለኛ የሆነን ስጦታ ለእግዚአብሔር አቅርቧል፤

ሐ) ከአዳምና ሔዋን የተወለደ የመጀመሪያ ልጅ ነው።

9. ከሚከተሉት ውስጥ ትክክለኛ የሆነው ዐረፍተ ነገር የትኛው ነው?

ሀ) ቱባልቃይን ሙዚቀኛ ነበር፤

ለ) ሳሚሐ ሁለት ሚስቶች የነበሩትና ሰው የገደለ ነበር፤

ሐ) ሜት የአዳም ልጅ የሆነው የሄኖስ ልጅ ነበር።

10) የአዳምና የሔዋን ኃጢአት ———

ሀ) ተጽዕኖ የነበረው በአዳምና በሔዋን ላይ ብቻ ነው፤

ለ) ተጽዕኖ ያደረሰው ከጥፋት ውኃ በፊት በተወለዱት ሰዎች ላይ ብቻ ነው፤

ሐ) ከጥፋት ውኃ በፊትና በኋላ በነበሩት ሰዎች ላይ ሁሉ ተጽዕኖውን አላድሯል።

— አሁን ዘፍጥረት ምዕራፍ 6 እና 7ን አንብቡ

ከመጥፎ ወደ ባለ መጥፎነት

የምዕራፍ 6 የመጀመሪያዎቹ ስድስት ቁጥሮች ከሰዎች ምኞት (አምሮት/ጥማት) የተነሣ ነገሮች እንዴት መጥፎ እንደ ነበሩ የሚገልጹ ናቸው።

ምንም እንኳን በእነዚህ ምንባቦች ውስጥ የተገለጹትን ድርጊቶች ሁሉ ባንረዳም፤ እግዚአብሔር በጣም እንዳዘነ እናውቃለን።

- እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር ያያል (ቁ. 5)። ኃጢአታችንን ማየት እስከማይችል ድረስ እግዚአብሔር ሩቅ አይደለም።

- እኛ ኃጢአትን ስንሠራ፤ እግዚአብሔር ይሠቃያል (ቁ. 6)። እርሱ ስሜቶች አሉት።

- እግዚአብሔር ኃጢአትን ይቀጣል፤ ርምጃም ይወስዳል (ቁ. 7)። ሕይወት ያላቸውን ነገሮች ሁሉ ለማጥፋት ወስኖ ነበር። «ስለ ፈጠርኳቸውም ተጽጽቻለሁና» ብሏል። ኃጢአታችን ቅጣት ሞትም እንኳ ቢሆን ይገባዋል።

- ኖጎንና ቤተሰቡን በመጠቀም እግዚአብሔር እንደ ገና ለመጀመር ወሰነ (ቁ. 18)። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ለእኛ መዳኛን ያዘጋጃል፤ እንዴት ያለ አስደናቂ ጸጋ ነው!

ኖጎ፣ የእምነት ሰው

«እግዚአብሔር ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፤ ልቡም እጅግ አዘነ (ዘፍጥረት 6:6)። እግዚአብሔር ፍጥረቱን የሚወድድ ቢሆንም፤ ምድር ግን በከፋት ተሞልታ ነበር።

እግዚአብሔር ግን በኖጎ ደስ ይሰኝ ነበር (6:8)። በጥላቻና በግድያ በተሞላች ግለሰብ ውስጥ ሆኖ ኖጎ እግዚአብሔርን ያምን ነበር። የኖጎ ሚስት ስሟ ማን እንደ ሆነ ባናውቅም እንኳ፤ ሚስት አግብቶ ነበር። ኖጎ ሦስት ያገቡ ልጆች ነበሩት፤ ስማቸውም ሴም፣ ካም እና ያፌት ይባሉ ነበር። እርሱ እግዚአብሔርን ይወድድ ደግሞም ይታዘዝ ነበር (6:9፣ 22)።

ኖጎ ደፋርና ታላቅ የእምነት ሰው ነበር። በከፋታቸው ምክንያት እግዚአብሔር ምድርን ሊቀጣ እንደ ሆነ ለሁሉም ሰው ይናገር ነበር። እግዚአብሔር የጥፋት ውኃን እንደሚሰድድ አስጠነቀቃቸው። እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ ብቻ በማድረግ ጎረቤቶቹ ባፈዙበት ጊዜ ተስፋ አልቆ ረጣም ነበር (ዕብራውያን 11:7)።

በጸጋውና በምሕረቱ እግዚአብሔር ኖጎንና ቤተሰቡን፣ ስምንት ሰዎችን፣ አድኗል። እነዚህን ጥቂት ሰዎች ከኃጢአትና ከሞት አድኗል። እነዚህን የዳኑ ጥቂት ሰዎችን «ቅሪት» እንላቸዋለን።

እግዚአብሔር ዓለምን ለማጥፋት ያቅዳል

እግዚአብሔር ለኖኅ ሲናገር፤ «ሰውን ሁሉ ላጠፋ ነው . . . አንተ ግን በጎፈር ዕንጨት መርከብ ሥራ . . . እንዲህም አድርገህ ሥራት . . . » ብሎት ነበር (6:13-16)።

እግዚአብሔር የመርከቢቷን ንድፍ ሠራ። «መርከብ» የሚለው ቃል በጣም ጥንታዊ ቃል ነው። በዘጸአት 2:3 እና በዘዳግም 10:1 ላይም ተጽፎ ይገኛል።

የዚህ መርከብ ተስማሚ ልኬት 150 ሜ. x 30 ሜ. x 20 ሜ. ነበር። ይህን መጠን የሰጠው እግዚአብሔር ነበር። እ.ኤ.አ. በ1609 የደች ተወላጅ የሆነው ፒተር ጃንሰን የኖላን መርከብ አንድ ሦስተኛ የሚያህል መርከብን ሠርቶ ነበር። ይህ በጆንሰን የተሠራው መርከብ፣ በውኃ ላይ በጣም ተረጋግቶ መቆም ከመቻሉም በተጨማሪ፣ ተመሳሳይ ርዝመት ያለው አንድ ተራ መርከብ ከሚሸከመው ዕቃ ከአንድ ሦስተኛው የበለጠ መሸከም የሚችል ነበር።

ከዚያም በ6:7 ላይ እግዚአብሔር «ሕይወትን ሁሉ» ለማጥፋት ያቀደውን ዕቅድ በድጋሚ ገልጾ አድርጎ ነግሮታል። ከዚያም «ኪዳን» የሚለውን ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ አስተዋወቀ (6:18)። ይህ ለአዳምና ለሔዋን እንደ ገባው ዓይነት ቃል ኪዳን አይደለም። እግዚአብሔር ከኖኅ ጋር ያደረገው እና የኋላዎቹ ቃል ኪዳናት ከሌሎቹ ኪዳናት የበለጠ በጣም ጠቃሚ ናቸው፣ በተለይ ደግሞ ጊዜው እየረዘመ ሲሄድ የበለጠ እስልላጊ እየሆኑ መጡ። እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ሰው ሊያድንበት ያቀደው ዕቅድ ከፍል ናቸው። የመጀመሪያው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን የተጠቀሰው በዘፍጥረት 6:18 ላይ ሲሆን፣ የተፈጸመው ደግሞ በዘፍጥረት 8:21 እስከ 9:17 ላይ ነው።

እግዚአብሔር ዝናብን ከሰማይ የሚያዘንብበት ቀን በደረሰ ጊዜ፣ ኖላን

ጠርቶ፣ «ቤተሰብህን ሁሉ ይዘህ ወደ መርከቧ ግባ» ብሎት ነበር (ዘፍጥረት 7:1)።

የእግዚአብሔር ጥሪ ለዘብ ያለ ነው፣ ሊመጣ ካለው ኃይለኛ ዝናብ ይሸኾ ዘንድ አባት ልጆችን እንደሚጣራው ዓይነት አጠራር ነው። «ኑ! ኑ!» እያለ እግዚአብሔር ቢጣራም፣ ብዙ ሰዎች ግን አልሰሙም። ወደ መርከቡ የገቡት ኖላን ሚስቱ፣ ሦስት ልጆቹና የሦስት ልጆቹ ሚስቶች ብቻ ነበሩ።

ከዚያም እንስሳትና ወርቾ ወደ ኖላ መጡ። እነርሱን ለማምጣት መውጣት ላያስፈልገው እግዚአብሔር ራሱ ወደ እርሱ ልኳቸዋል። ኖላ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ለማቅረብና ለምግብነት የሚያገለግሉ ተጨማሪ እንስሳትን አስገብቶ ነበር።

ከዚያም እግዚአብሔር የመርከቡን በር በኖኅ ላይ ዘጋበት። ይህንን ማድረግ ለምን አስፈለገ? ደኅንነታቸውን ለመጠበቅና ሌሎቹ እንዳይገቡ ለማድረግ ነበር። የመርከቡ በር እስከ ተዘጋበት ጊዜ ድረስ ክፍቱን ነበር። ዛሬም እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ ያለው ቃል፣ መምጣት የሚፈልግ ሁሉ መምጣት ይችላል የሚል ነው (ራእይ

አራቱ የእግዚአብሔር መርከቦች

1. ዘፍጥረት 6:14፡- ቅሪቱን ከእግዚአብሔር የጥፋት ውኃ የሚከላከል ከጎፈር እንጨት የተሠራ መርከብ።
2. ዘጸአት 2:3፡- በኋላ መሪ ደግሞም የእስራኤል ታዳጊ የሆነው ሙሴን ያዳኝ የደንገል ቅርጫት መርከብ።
3. ዘዳግም 10:1፡- የአሥርቱ ትእዛዛት ደኅንነት ይጠበቅ ዘንድ ከግራር እንጨት የተሠራው ታቦት። እነዚህ እያንዳንዳቸው ጥቅም ላይ የዋሉት ለእግዚአብሔር ሕዝብ አዲስን ጅማራ ለመስጠት ነበር። እግዚአብሔር ከሰው ልጆች ጋር ያደረጋቸው ቃል ኪዳናት አካል ናቸው። አራተኛው ኢየሱስ በሕልም ለዮሐንስ የገለጠለት ታቦት ነበር።
4. ራእይ 11:19፡- የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት ተብሎ የሚጠራው በሰማይ ባለው ቤተ መቅደስ የሚገኝ የእንጨት ታቦት ነው።

22:12-17)::

እግዚአብሔር ያለውን ይቀበሉ ዘንድ ሰባት የመጨረሻ ቀናት ለሰው ልጆች ሰጥቶ ነበር (ዘፍጥረት 7:4):: ከእነርሱ ሌላ ንስሐ ወደ መርከቢቱ የሚገባና የሚድን ተገኝቶ ነበርን? አንድ ሰው እንኳ ኖንና ቤተሰቡን ለመቀላቀል የመጣ አልነበረም:: ሰባቱም ቀናት ሰዎች «አየበሉ፤ እየጠጡ እና አየተጋቡ» እንደ ማንኛውም ሌላ ቀን ሆነው አለፉ (ሉቃስ 17:26-27)::

የውኃ መጥለቅለቁ ምድርን ሞላው

ከዚያም እግዚአብሔር የመርከቢቱን በር ዘጋው:: ኖን በመርከብ ውስጥ በተዘጋበት ቀን፤ ዝናቡ መዝነብ ጀመረ:: ይህ ዝናብ በምድር ላይ ሲዘገበ የመጀመሪያ ጊዜው ነበር:: ደግሞም ጥልቅ ከሆነው የዓለም ክፍል ውኃ ወጥቶ መሬቱን አጥለቀለቀ:: ወዲያውኑ ዓለም በመላዋ ፈጽማ በውኃ ተጥለቀለቀች፤ መርከቢቱም በውኃው ላይ ተንሳፈረች::

የተራራ ከፍታዎች በሙሉ በውኃ ተጥለቀለቁ፤ ከዓሣ በስተቀር ሕይወት ያላቸው ፍጥረታት ሁሉ ሞቱ:: የእነዚህን ቃላት ንይል ልብ አንላለን::

ሀ) «ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ. . . » (7:21)::

ለ) «የሕይወት እስትንፋስ ያላቸው በየብስ የነበሩ ፍጡራን ሁሉ» (7:22)::

ሐ) «ሕይወት ያላቸው ፍጡራን ሁሉ ከምድር ገጽ ጠፉ. . . » (7:23)::

መ) «ኖንና ከእርሱ ጋር በመርከቧ ውስጥ የነበሩት ብቻ ተረፉ» (7:23)::

ኖን የት እንደ ነበረ አያውቅም ነበር:: ሕይወቱ በእግዚአብሔር እጅ ነበረች:: ይህ የሰው እምነት ትልቅ ምሳሌ ነው:: በእግዚአብሔር ላይ ስንታመን፤ እርሱ ይንከባከበናል (1ኛ ጴጥሮስ 5:7):: 100 ዓመታት ያህል፤ ኖን ለውኃ መጥለቅለቁ ቀን ለመዘጋጀት መርከቡን በመንገባት

እግዚአብሔርን ታዘዟል:: በእግዚአብሔር ላይ ባለው እምነት ጸንቶ ነበር::

አሁን ኖን እግዚአብሔር «ያስታውሰው ዘንድ» እግዚአብሔርን ለ150 ቀናት ያህል ጠበቀ:: «መርከቧ በውኃ ላይ ተንሳፈረች (ዘፍጥረት 7:18):: ኖን መርከቢቱን ሊነጻ አልሞከረም:: የሰማዩ አባታችን ስለሚንከባከበን፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ክርስቲያኖች ከክፋት በላይ ከፍ ከፍ እንላለን:: ሕይወታችንን ይቆጣጠራት ዘንድ ልናምነው ይገባል::

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋገሩ:-

1. ሰውን በመፍጠሩ እግዚአብሔር ለምን ተጸጸተ (6:6፤ 13)?
2. ሰዎችንና እንስሳትን ሁሉ ከማጥፋት እግዚአብሔርን ምን ከለከለው (6:8)? ቅሪት ምንድን ነው?
3. የእንስሳትና የሰው ቅሪቶች ወደ ኖን መርከብ እንዲገቡ ያደረጋቸው ማን ነበር (7:7-9፤ 13-16)? ከገቡ በኋላ የዘጋባቸው ማን ነበር?

አሁን ዘፍጥረት ምዕራፍ 8ን አንብቡ

እግዚአብሔር ታላቁን መጥለቅለቅ ለምን አመጣ?

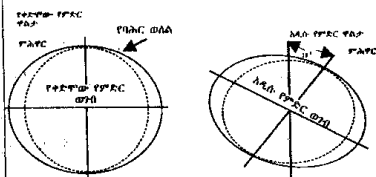
ከአዳም እስከ ኖን ባሉት የመጀመሪያዎቹ አሥር ትውልዶች ውስጥ፤ ለዎች አዳዲስ ቴክኖሎጂዎችን፤ የመዳብና የብረት ዕቃዎችን የመሥሪያ ጥበብ (ዘፍጥረት 4:22)፤ ንግድ፤ እርሻን፤ የሕንፃ ሥራንና ግንባታን (ሉቃስ 17:28)፤ እንዲሁም መዜቃን (ዘፍጥረት 4:21) አዳብረው ነበር:: ነገር ግን ለእግዚአብሔር ክብርን የሚያመጡ አልነበሩም፤ ብዙ ኃጢአቶችን ይፈጽሙ ነበር::

- ደስታን በሚሰጡ ነገሮች፤ በወሲብ፤ እንዲሁም በመብልና በመጠጥ ተይዘው ነበር (ሉቃስ 17:27)::
- ሁልጊዜ የሚያስቡት እና የሚያቅዱት መጥፎ ነገሮችን ነበር (ዘፍጥረት 6:5)::

- በእግዚአብሔር ላይ ክፉን ነገር ይናገሩ፤ ያጉረመርሙ፤ በራሳቸው ይመስሉ፤ ክፉ መሻታቸውን ይከተሉ ነበር (ይሁዳ 14፤15)።
- ዓመፅ የተለመደ ነገር ነበር (ዘፍጥረት 6:11፤13)።
- ማኅበረሰቡ ፍጹም የተበላሸ ነበር (ዘፍጥረት 6:12)።
- እግዚአብሔርን ያለመፍራታቸው እና እግዚአብሔርን ያለማክበራቸው፤ የእምነት ሰው እና ጻድቅ በሆነው በኖኅ አማካይነት ተገልጿል። መርከቡ እየተሠራ ሳለ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱና ንስሐ ይገቡ ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ተጨማሪ ጊዜ አልተጠቀሙበትም (ዕ ብራውያን 11:7፤ 2ኛ ጴጥሮስ 2:5)።

ሰዎቹ መንገዳቸውን ይቀይሩ ዘንድ እግዚአብሔር ብዙ ዓመታትን ቢሰጣቸውም እንኳ፤ እነርሱ ግን መንገዳቸውን አልቀየሩም ነበር (ዘፍጥረት 6:5)። ለእግዚአብሔር ታማኝ በመሆን የጸኑት ኖኅና ቤተሰቡ ብቻ ነበሩ፤ ኖኅ፤ «አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረጉ» (ዘፍጥረት 6:9)።

ብዙ ክርስቲያኖች የምንኖርበት ዘመን ከኖኅ ዘመን ጋር በጣም አንደሚመሳሰል ይናገራሉ። ለዚህም ነው ክርስቲያኖች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም በቶሎ ይመጣል ብለው የሚያምኑት። ለምጽአቱ ልንዘረድ ያስፈልጋል።

የምድር ምስዋር በተቀየረ ጊዜ፤ በምድር ወገብ አካባቢ ያለው የጥልቅ ባሕር ውኃ እንዴት እንደ ተንቀሳቀሰ፤ ድንገተኛው ለውጥ በዓለም ዙሪያ ሁሉ መጥለቅለቅን አስከትሏል። በዚህም ምክንያት ታላላቅ የጭቃ፤ የሞቱ አፅዋት፤ እንዲሁም የእንስሳትና የሰዎች ቅሪት አካላት ከምር በመፍጠሩ ለመጥለል ብዙ ቀናትን ወስዷል።

መጥለቅለቁ የተከሰተው እንዴት ነበር?

የውይይቶች ጥልቀት ብዙ ውኃን ይይዛሉ። ውኃው በምድር ወገብ አካባቢ ጥልቀት አለው። ምድር በምሀዋራ ላይ በድንገት ስትነቃነቅ፤ የምድር ወገብም ይንቀሳቀስና በጥልቁ ውስጥ ያለው ውኃ መሬቱን ያጥለቅልቀዋል። ከብዙ ዓመታት በፊት ከመጀመሪያው ዋልታ 18 ዲግሪ ሸሽቶ መኮር እንደ ጀመረ መረጃዎች ያመለክታሉ። (ምንጭ፡- ቪክቶር ፒርሲ፤ «የእውነት ማረጋገጫ» ወይም «Evidence of Truth»)

ስምንት ሰዎች ድነዋል

አሁን ከውይይቱ ጥልቅ ክፍል የሚመጡት ውኆች፤ እንዲሁም የሰማይ «መስኮቶች» ተዘጉ (8:2)። ውኃውም ቀስ በቀስ ከምድር ላይ እየቀነሰ መጣ (8:3)። ከ150 ቀናት በኋላ፤ መርከቡ በአራራት ተራራ ላይ ዐረፈ፤ አራራት የሚገኘው በቱርክ በስተምሥራቅ፤ በአርሜኒያ ግዛት ውስጥ ነው። ከ40 ቀናት በኋላ፤ ኖኅ በመርከቡ ጣሪያ ላይ የሚገኘውን መስኮት ከፍቶ ሁኔታውን የሚያጣራ ቡድን ላከ። በመጀመሪያ የላከው ቀራን ሲሆን፤ በኋላ ደግሞ ርግብን ነበር። ኖኅ ለምን ከ40 ቀናት ቆየ? ምክንያቱም «አረማመዱ ከእግዚአብሔር ጋር» ስለ ነበር ነው። አካሄዱ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር (ሉዊያ 3:3)። ምን ማድረግ እንዳለበት

እግዚአብሔርን ይጠይቅ ነበር። አይቸኩልም ነበር። እግዚአብሔር መልስን እስኪሰጠው ድርሰ ይጠብቅ ነበር፤ እግዚአብሔርም ደግሞ ይመልስለት ነበር። ርግቢቱ በአፍዋ የወይራ ቅጠል ይዛ ተመለሰች። ለተ ጨማሪ ሰባት ቀናት ጠብቆ (ዘፍጥረት 8:12)፤ ርግቢቱን እንደ ገና ላካት። በዚህ ጊዜ ርግቢቱ ተ

መልሳ ወደ ኖኅ አልመጣችም። ከዚያም ኖኅ «ከጻጉን» (የጣራው አካል የሆነውን ሽፋን) አንሥቶ መሬቱ እየደረቀ እንደ ሆነ አየ።

እኛ ብንሆን ከመርከቡ ዘልለን እንወጣ ይሆናል፤ ኖኅ ግን ጠበቀ። ከዚያም እግዚአብሔር እንዲህ አለው፡- «ከመርከቧ ውጡ . . . ከአንተ ጋር ያሉትን ሕያዋን ፍጡራንን ሁሉ ይዘሃቸው ውጣ» (8:15-17)።

ኖኅ ለእግዚአብሔር መሠዊያን ሠራ

ከዚያም ኖኅ ለእግዚአብሔር መሠዊያን ሠርቶ «ንጹሕ» ከሆኑት እንስሳት መካከል ለእግዚአብሔር የሚቃጠልን መሥዋዕት አቀረበ (8:20)። እግዚአብሔርም የኖኅን መሥዋዕት ተቀበለ። እግዚአብሔር ለሰዎች እንዴት በእምነት መንገዝ እና እርሱን ማምለክ እንዳለባቸው ነገሯቸዋል። «መሠዊያ» ማለት «መሥዋዕት የማቅረቢያ ስፍራ» ማለት ነው።

የንጹሕ እንስሳ ደም ለእግዚአብሔር ልዩ የሆነ ትርጉም አለው።

እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ያደረጋቸው ቃል ኪዳናት

እግዚአብሔር ከሰው ጋር ያደረጋቸው ቃል ኪዳናት የመጽሐፍ ቅዱስ በጣም ጠቃሚው ክፍል ናቸው። «ከእነተ ጋር ግን ቃል ኪዳን እመሠርታለሁ» (ዘፍጥረት 6:18) የሚለው የመጀመሪያው ነው። ሁሉም ቃል ኪዳናት እግዚአብሔር ለጋጠላተኞች ያለውን ፍቅርና ምሕረት የሚያሳዩ ናቸው።

ኪዳን ከተራ ቃል ኪዳን ወይም ስምምነት የበለጠ ነው! «የሕግ አስገዳጅነት» በእግዚአብሔር የሚጠበቅና የማይጣስ ነው-የዘላለም ዋስትና-ሊሠረዝ ወይም ሊቀየር የማይችል ነው እንሰዋለን።

በመጽሐፍ ቅዱስ ዘመን፣ ኪዳን በትኩረት ስለሚያዝ ብዙውን ጊዜ የእንስሳ መሥዋዕት ይቀርባል፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ኪዳኑን እንደሚጠበቅ የሚያረጋግጥ ምልክት ይታያል። እግዚአብሔር ለኖኅ በገባለት ቃል ኪዳን ውስጥ (6:18)፣ ከውኃው መጥለቅለቅ በኋላ ተፈጽሟል (8:21 እስከ 9:17)። እንስሳትም ለመሥዋዕትነት ታርደዋል (8:20)፣ እንዲሁም እግዚአብሔር የቀስተ ደመናን ምልክት አሳይቷል (9:13-17)።

ከ5000 ዓመታት በኋላም የቀስተ ደመናው ትርጉም እንደዛው ነው-ይኸውም ኃጢአተኛውን ዓለም ለመቅጣት የውኃ መጥለቅለቅ እንደማይሆን ለማሳየት ነው። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ሁሉ ወዳለው የመጨረሻ የማዳን ዕቅድ የሚያመለክቱ እግዚአብሔር የገባቸው ብዙ ቃል ኪዳናት አሉ። እግዚአብሔር ከሰው ልጆች ጋር የመጨረሻውን ቃል ኪዳን ያደረገው ዓለምን ከሚገባው ጥፋት ያድን ዘንድ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ ነው።

እግዚአብሔር ከሰው ጋር ያደረገው የመጀመሪያ ቃል ኪዳን ኖኅንና ቤተሰቡን ከጥፋት ባዳን ጊዜ ነው።

ኖኅ ባቀረበው መሥዋዕት ምክንያት እግዚአብሔር የኖኅን ቤተሰብ ይቅር ብሎ ቀደሳቸው። የኖኅ ቅዱስ የሆነ ሕይወት እግዚአብሔርን እንዳስደሰተው ሁሉ፣ ጣፋጭ የመዓዛ ሽታ የነበረው የሚቃጠል የእንስሳት መሥዋዕትም ያስደሰተው ነበር።

የእንስሳ መሥዋዕቶች ሁሉ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ኃጢአት ወደ መሞቱ ያመለክታሉ (1ኛ ጴጥሮስ 1:19-21፣ ዕብራውያን 9:22)። በኃጢአተኛው ሞት ምትክ፣ እግዚአብሔር የንጹሕ እንስሳ ደም መሥዋዕት ይቀበላል። ደሙ «መከደኛ» ወይም የሰዎቹ ኃጢአት ማስተስሪያ ነው። «ማስተስሪያ» ማለት «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን መፍጠር» ነው (ዘኁልቁ 28:22)።

ያ መሥዋዕት-ይረጭ የነበረው ደም፣ ኢየሱስ ለእኔ እና ለእናንተ በመስቀል ላይ የሞተውን ሞት የሚያሳይ ነው (ሮሜ 5:11)። «ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያሳያል።» (ሮሜ 5:8)።

ኢየሱስ ኃጢአት አልነበረበትም፣ እኛ ግን ኃጢአተኞች ነን።

— አሁን ምዕራፍ 9 እና 10ን አንብቡ

አዲስ ጅማራ እና የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን

አዳም የመጀመሪያዎቹ ፍጥረታት አባት እንደ ነበረ ሁሉ፣ ኖኅም የአዲሱ ዓለም ራስ ነበር። አዲስ ጅማራ ነበር። እግዚአብሔር ከምድር ጋር አዲስን ቃል ኪዳን አድርጎ (ዘፍጥረት 9:8-17)፣ ለኖኅ ምልክትን ሰጠው። ይህ ምልክት ቀስተ ደመና ነበር። ዝናብ በዘነበ ጊዜ ኖኅ ቀስተ ደመናውን ያይ ነበር። ቀስተ ደመናው የሚመስለው ከምድር ጀምሮ እስከ ሰማይ የተዘረጋ ድልድይ ሲሆን፣ ኖኅ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንዲያስታውስ የሚያደርግ ነበር። «ሕይወት ያለውን ሁሉ ያጠፋ ዘንድ፣ ከእንግዲህ የጥፋት ውሃ ከቶ አይመጣም» (9:15)። (ከጥፋት ውኃ በፊት ግን፣ ዝናብ ስላልነበረ፣ ቀስተ ደመና አልነበረም።)

እግዚአብሔር ከኖኅ ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን ለፍጥረት ሁሉ የገባው ቃል ኪዳን ነበር።

ከ1600 ዓመታት በኋላ የተጻፈ ሕግ ሳይኖር፤ እግዚአብሔር አዲስን ግንኙነት ከኖኅ እና ከቤተሰቡ ጋር ጀመረ። በዚህ ዓለም ላይ የእግዚአብሔር በጎነት የሚከተለው ግጥም እንደሚለው ነው፡-

«ምድር እስካለች ድረስ፤ ለመዝራትና ለማጨድ፤ ለብርድና ለሙቀት፤ ለዘጋና ለክረምት፤ ለቀንና ለሌሊት፤ የማያቋርጥ ጊዜ ይኖራል» (8:22)።

ከጥፋት ውኃ በኋላ በምድር ላይ የመጣው ለውጥ፡-

እግዚአብሔር ከጥፋት ውኃ በፊት የነበረውን አሮጌውን ዓለም አጥፍቶታል (2ኛ ጴጥሮስ 3:6)። በሰው ልጅ ኃጢአትና በእግዚአብሔር ቅጣት አማካይነት እግዚአብሔር ዓለምን በውኃ አጥፍቷል። ያኔ የነበረው፡-

- በጥፋት ውኃ ምክንያት የሞቱት እንስሳትና ሰዎች ቅሪተ አካላትን የያዘው ጭቃ፤ ከሰልና ነጻጅ።
- በአየር ንብረት ላይ የማያቋርጥ ለውጥ- ዝናብና አውሎ ነፋስ ከፀሐይ ጋር አብሮ የሚወጣ ቀስተ ደመና፤
- በምድር ላይ ከፍተኛ ሙቀትና ከፍተኛ ቅዝቃዜ እንዳይከሰት የሚከላከለው የውኃ ግድግዳ ከበላይ አልነበረም።
- ብዙ ስፍራዎች ለመኖር የማይመቹ ሆነዋል። ለምሳሌ፤ እንደ ምድራ በዳዎችና በረዲማ መሬቶች፤
- እየጨመረ የመጣ ግግር በረዶ፤
- ለሰዎችና እንስሳት ለመኖር አስቸጋሪ የሆኑ የአኗኗር ሁኔታዎች፤
- የምግብ ሽሚያ ስለ ተከሰተ፤ ብዙ የእንስሳት ዝርያዎች ሞተዋል።

(ምንጭ፡- ኤች ሞሪስ፤ «የፍጥረት ማሳደራ» ወይም «The Genesis Record» [Baker Books])።

ከውኃው መጥለቅለቅ በኋላ እግዚአብሔር ለኖኅ የሰጠው፡-

- ከምድር ጋር አዲስን ቃል ኪዳን (8:20-22)፤
- ምድርን የሚቆጣጠርበት አዲስ ሕግ (9:1-3)፤
- ማስጠንቀቂያ፡- ግድያን ለሚፈጽሙ ቅጣት (9:4-7)፤
- ከእርሱ ጋር አዲስ ግንኙነት እና በቀስተ ደመና አማካይነት ቃል ኪዳን (9:8-17)፤
- አዲስ ፈተና (9:18-23)፤
- ለሰው ልጆች የሚሆን የመጨረሻ ትንቢት (9:24-29)።

የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን

በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩት የእግዚአብሔር ቃል ኪዳኖች የመታዘዝ ቃል ኪዳኖች ይባሉ ነበር። (ሰዎች ከታዘዙት፤ እግዚአብሔር እንደሚባርካቸው ቃል ገብቶላቸዋል ነበር።)

በአዲስ ኪዳን ዘመን፤ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን የጸጋ ቃል ኪዳን ይባላል። (እግዚአብሔር በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎችን ሊያድን ቃል ገብቷል።)

የኖኅ ሦስት ወንድ ልጆች

የኖኅ ሦስት ወንድ ልጆች ትላልቅ ቤተሰቦች ነበሯቸው። ፈጥነውም በምድር ላይ ተሠራጩ (9:19)። በዚህ ወቅት፤ ሌላ ፈተና ወደ ኖኅ መጣ። የሆነውም ነገር በሁሉም ማኅበረሰብ ላይ ለውጥን አመጣ።

ኖኅ መርከቡን መገንባት ከመጀመሩ በፊት፤ ገበሬ-ሰባኪ ነበር። ከጥፋት ውኃ በኋላ፤ ወደ እርሻና የከብት ርባታ ሥራው ተመለሰ። መሬቱን አርሶ ወይን ተከለ። ወይን ባፈራ ጊዜ፤ ከቤተሰቡ ጋር ትልቅ ግብዣን አደረገ፤ «ከወይንም ጠጅ ጠጥቶ ሰከረና በድንኳኑ ውስጥ ዕርቃትን ተኛ» (9:21፤ ምሳሌ 23: 30-32)።

ስይጣን ኖኅን «ራቁቱን» የማድረጊያ መንገድ አስገኘ። እርሱ

በትውልዱ ጋጢአተኛ ነበርና፤ እኛ እንደምናደርገው ሁሉ፤ ጋጢአተኝነቱን በድርጊት አሳየ።

ካም በአባቱ ራቂትነት አሾፈ። ያፌትና ሴም ግን የአባታቸውን ራቂትነት ሽፈኑ (9:23)። እግዚአብሔር በጋጢአት እንዳንቀልድ ያስጠነቅቀናል (14:9)። የእግዚአብሔር ትእዛዝ፤ « . . . ወላጆችህን አክብር» የሚል ነው (ዘጸአት 20:12)።

ካም አባቱን ስላላከበረው፤ ኖኅ የካምን ልጅ ረገመው፤ «ከነዓን የተረገመ ይሁን!» አለ። (ምናልባት ከነዓን ከካም ጋር ሆኖ ኖኅን በድሎ ሊሆን ይችላል።) በዚያው ጊዜ ደግሞ ኖኅ ሴምን ባርኳል (9:26)። ያፌትም፤ «እግዚአብሔር የያፌትን ምድር ያስፋ፤ ያፌት በሴም ድንኳኖች ይኑር» (9:27) በሚለው ምርቃት ከሴም ጋር ተካትቷል። የሴም ቤተሰቦች ሃይማኖተኞች ነበሩ። ያፌት እግዚአብሔርን በማመን ከሴም ጋር ሲተባበር የተባረከ ይሆናል። በምድር ላይ ግዛቶቻቸውን ሲያስፋፉ በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነታቸውን ይዘው ሄደዋል።

እግዚአብሔር ለኖኅ በሦስት ልጆቹ ላይ፤ እንዲሁም ከእነርሱ የሚወጡት ሕዝቦችና ዘሮች ላይ ምን እንደሚሆን አሳይቶት ነበር። የዓለም ታሪክ ይህ ትንቢት እውነት እንደ ሆነ አሳይቷል።

«የሴም አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ» (9:26)። ኖኅ፤ ሴም ከወንድሞቹ የበለጠ እምነት እንደ ነበረው ወይም ሴም በእግዚአብሔር ላይ እውነተኛ እምነት እንደሚኖረው ያውቅ ነበርን?

ናምሩድ ያለ እግዚአብሔር ገዛ

በካም ቤተሰብ መካከል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለየ ሁኔታ የተጠቀሰው ናምሩድ ብቻ ነው። ናምሩድ ግዛትንና ከተማን መሥርቶ ነበር (10:8-10)። ናምሩድ የገነባት የመጀመሪያዋና ትልቋ ከተማ ባቢሎን ነበረች። በኋላም ናምሩድ ነገሞን መሥርቷል።

ናምሩድ እግዚአብሔርን የሚቃወም መንግሥት እቋቁሞ ጣየት

የሚመለከቡትን አዲስን ሃይማኖት መሥርቷል። በግሪክ ቋንቋ የተጻፈው መጽሐፍ ቅዱስ፤ «በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ አዳኝ ነበረ» ይላል (10:11)።

በዚያን ወቅት፤ ንጉሦች ምን ያህል ጠንካራና ጀግኖች መሆናቸውን የሚያረጋግጡት አናብስትን በማደን ነበር። በድንጋይ ላይ የተቀረጹ ምስሎች አናብስት የሚያድኑ ነገሥታትን ምስሎች ያሳያሉ።

የዓለም ሃይማኖቶች አጀማመር

የዓለም ሕዝቦች ከኖኅ ሦስት ልጆች ማለትም ከሴም፤ ከያፌትና ከካም የተገኙ ናቸው።

በእነርሱ አማካይነት፤ የዓለም ሃይማኖቶች እንዴት እንደ ተጀመሩ አናያለን። ትንቢቶችና የኖኅ እርግማን እውን ሆነዋል።

1. የከነዓን ቤተሰብ (የካም ልጅ) በጣም ክፉዎች ሲሆኑ፤ የሚያጠቃልለውም ኪጢያውያንን፤ አሞናውያንን፤ ፌርዛውያንን፤ ኤዊያውያንን እና ኢያቡሳውያንን ነበር። ሕፃናትን በመሠዋትና የሰዶምንና የጎሞራን ጋጢአት ጨምሮ ሌሎችንም መጥፎ ነገሮች በማድረግ እግዚአብሔርን ያስቆጡ ነበር። በምድራቸው ይኖሩ፤ ያጠፏቸውና ይገዟቸው ዘንድ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች በምድራቸው እንዲኖሩ ላካቸው።
2. ሌሎቹ የካም ልጆችም ወደ አፍሪካ ከሄዱ በኋላም ጥንታዊዎቹን የደቡብ ሕንድን፤ እውስትራልያን እና ደቡብ አሜሪካንን መሠረቱ። በፈጣሪ እግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ይዘው ቢሄዱም፤ በሃይማኖታቸው ውስጥ መናፍስትን ማምለክ ደባልቀውበታል።
3. የሴም ቤተሰብ (ሴማውያን) በእስያ ምናልባትም እስከ ሰሜን አሜሪካ ተሰራጭተዋል። መጀመሪያ በፈጣሪ በእግዚአብሔር ላይ

ያላቸውን እምነት ይዘው ቢሄዱም፤ በኋላ ላይ ግን ዛሬ የምናያቸውን ሌሎች ብዙ ሃይማኖቶችን መሥርተዋል። ከአብርሃም የመጀመሪያ ትዳር የተገኙት ሴማውያን ብቻ ለአንዱ እውነት አምላክ ታማኝ በመሆን ጸኑ። እነዚህም የአብርሃም የልጅ ልጅ የሆነው የአስራኤል ልጆች ናቸው።

4. የያፌት ቤተሰቦች ወደ አውሮፓ ተሰራጩ፤ በተለያዩ ጊዜ ግዛታቸውን በዓለም ዙሪያ አስፋፍተዋል። ይህም የግሪኮችን፣ የሮማውያንን እና የስካንዲኔቪያን ሕዝቦች ግዛቶችን ያጠቃልላል። በኋላ ደግሞ እንግሊዛውያን፣ ደቾች፣ ፈረንሳዮች፣ ስፓኞች፣ ፖርቹጋሎች እና ቤልጂዬሞች ግዛቶቻቸውን አስፋፍተዋል። በዚያን ወቅት በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ወደ ክርስትና በተመለሱ ሰዎች አማካይነት የአብርሃም አምላክ በሆነው በአንድ በእግዚአብሔር ታማኝ ሆኑ።

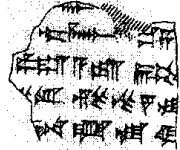
(ምንጭ፡- ዴቭ ሂልሰሌይ፣ ቲሽሬ የጥናት ጽሑፍ ቁ. 3)

ከናምሩድ ሞት በኋላ፣ ሰዎች «ቤሉስ» ወይም ቤል = ጌታ ባለል ብለው ያመልኩት ነበር። ባቢሎን ናምሩድ የገነባት የመጀመሪያዋ ከተማ ነበረች። ናምሩድ በከተሞች ውስጥ ሰብስቦ ይጠበቁ ዘንድ ግንቦችን ገንባላቸው። ትናንሽ ከተሞች ግዛቶች ወይም መንግሥታት ወደሚባሉ ትላልቅ ከተማነት አድገዋል (10:10)።

ሰዎች በዚህ ወቅት የተጠቀሙት፡-

- ሀ) ዛሬ የምንጠቀምበትን የዲሲማል አሠራር።
- ለ) (የሒሳብን) ማቲማቲክስን ሳይንስ።
- ሐ) መንትያ የሆኑትን የኮከብ ቆጠራና የክዋክብት ጥናት (ክዋክብትንና ትርጉማቸውን የሚያጠኑ) ሳይንሶች።
- መ) ከድንጋይ ላይ የተወሰዱ ማገተም የሐሙራቢ ዓይነቶቹ የሕግ አንቀጾች፤

ሠ) ሥዕላዊ አጻጻፍ ዘዴ። በእርግጥ ሽክላ ላይ ጽፈው እስኪጠነክር ድረስ በፀሐይ ላይ ያደርጉታል።

ሥዕላዊ አጻጻፍ

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተወያዩ፡-

1. ከጥፋት ውኃ በኋላ እግዚአብሔር የገባቸው ቃል 2. ኪዳኖች ምን ነበሩ (8:21-22፤ 9:8-17)?
2. እግዚአብሔር ለኖሳና ለቤተሰቡ ያደርጉ ዘንድ የነገራቸው ምንድን ነበር (9:1-7)?
3. ኖሳ ለሦስቱ ልጆቹ ያላቸው ምንድን ነበር (9:24-27)?

— አሁን ዘፍጥረት 11:1-9ን አንብቡ

«በዚያን ጊዜ ሰዎች ሁሉ የሚናገሩትና የሚግባቡት ቋንቋ አንድ ብቻ ነበር. . .»

እግዚአብሔር ኖሳን፣ «ብዙ ተባብሮ ምድርንም ሙሷት» ብሎ አዝዞታል (9:1)። ሰዎች ደገንነታቸውን ለመጠበቅ፣ እንዲሁም እርስ በርስ ለመረዳት ወደ ባቢሎን ተሰብስበው ነበር። አንድ ቋንቋ መኖሩ በአንድ ላይ እንዲቆዩ አድርጓቸው ነበር።

የባቢሎን ታሪክ እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ ለምን አዲስ ጅማራን እንደሚያደር ይነግረናል።

ብዙ ዓመታት አለፉና የጥፋት ውኃ ጉዳይ ከሰዎች አእምሮ ውስጥ ጠፋ። ሰዎች ስለ እግዚአብሔር አያስቡም ነበር (ሮሜ 1:21-25)።

ሰዎቹ ሕንፃን የመገንቢያ አዲስ መንገድ አገኙ። ጡቦችን ከሸክላ እየጠፈጠፉ ይጋግሯቸው ጀመር (ዘፍጥረት 11:2-3)። ሸክላዎቹን ለመደርደር ሙጫዎችን ይጠቀሙ ነበር። እነዚህን ሕንፃዎች በድንጋይ መገንባት ከመጀመራቸው በፊት ሰዎች ይኖሩ የነበሩት በድንኳኖች ውስጥ ነበር።

የገንቡት ታላቅ ግንብ ወደ ፀሐይ ከፍ ያለ ነበር። ይኸውም በሁሉም በኩል ወደ ጫፍ መወጣጫ ያለው ፒራሚድ የመሰለ (ሦስት ጉን ቅርጽ ያለው) ነበር። ከጫፉ ላይ ሰዎች ፀሐይን የሚያመልኩበት ስፍራ ነበር። ምናልባት ባቢሎን ግንብ ሳይሆን አይቀርም። በአብርሃም ዘመን ወደ ሰማይ የተዘረጋ ሌላ ግንብ ነበር።

ዚጉራት (ግንቦች)

የሚከተሉት እነዚህ አሳቦች ብልህ ሰዎች ታላላቅ ግንቦችን እንዲገነቡ አድርገዋቸዋል፡-

ሀ) ኩራት፡- ሰው እንደ እግዚአብሔር ትልቅ ለመሆን ይፈልጋል።

ለ) ዓመፅ፡- እግዚአብሔር፣ «ተበተኑ»

ቢልም፣ ሰዎች ግን አልታዘዙም።

ይልቁንም፣ አንድ ላይ በመሆን

ችሉታቸውን ትላልቅ ሕንፃዎችንና ከተ

ሞችን ለመገንባት ተጠቅመውበታል።

ሐ) ራስ ወዳድነት፡ ሰዎችን «ስማቸውን ማስጠራት» ፈለጉ።

መ) ጣያትን ማምለክ፡- እግዚአብሔርን ከማምለክ ይልቅ ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን ለማምለክ ሰበብ አቀረቡ። አሁንም ቢሆን ሰዎች ትላልቅ ሕንፃዎችን መገንባት ወይም ከፍተኛ ተራራዎችን መውጣት ይወዳሉ። ይህ ለእግዚአብሔር ክብር፣ ለሰው ክብር፣ ወይስ ሌሎች አማልክትን ለማምለክ የሚሆን ነው? ብለን ይህንን ጥያቄ መጠየቅ አለብን።

እግዚአብሔር የሰውን ጥበብ ያፈራርሳል

የእግዚአብሔር መልስ፣ «ኑ እንወረድ፤ ቋንቋቸውን እንደበላልቀው» የሚል ነበር (ዘፍጥረት 11:7)። እግዚአብሔር ከሰማይ ወርዶ የባቢሎንን

ሰዎች ቀጣቸው። ሰዎቹን «በምድር ሁሉ ላይ በተናቸው፤ ከተማዋንም መሥራት አቆሙ» (11:8)። (የእግዚአብሔር ሥላሴን አመልካች የሆነውን «እኛ» የሚሰውን ቃል ልብ በል።)

እግዚአብሔር በባቢሎን የነበሩትን እነዚህን ሰዎች አላጠፋቸውም፤ ነገር ግን ንግግራቸውን ደበላልቆባቸዋል። አንድ ቀን፣ ሁሉም እንደ አንድ ሰው ይኖሩና ጠንክረውም ይሠሩ ነበር። ሥራው በጥሩ ሁኔታ እየተካሄደ ሳለ፣ በድንገት ያለምንም ማስጠንቀቂያ ግንቦችው ከጉኑ የሚሠራውን ሰው ቋንቋ መረዳት ተሳነው፤ ከጎኑ ያሉት ሌሎች ሰዎች የሚናገሩትንም መረዳት አልቻለም። ስለዚህም በባቢሎን የነበረው ትልቁ የሕንፃ ሥራ ቆመ። በዛሬ ጊዜ «ባቢሎን» ማለት «ግራ የሚያጋባ ድምፅ» ማለት ነው።

በክርስቶስ ምክንያት ሁሉንም ቋንቋዎችና ባህሎችን የሚያልፍ ዓለም አቀፋዊ ቋንቋ አለ። ይህም የፍቅር ቋንቋ ነው። ጳውሎስ ሲናገር፣ «ሁለቱን አንድ ያደረገ፣ የሚለያየውንም የጥል ግድግዳ ያፈረሰ . . . » (ኤፌሶን 2:14-16) በማለት ክርስቶስ አይሁድንና ዓረቦችን ሌሎቹንም የሰው ዘሮችን ይለያይ የነበረውን ግድግዳ እንዳፈራረሰው ይናገራል።

—አሁን ዘፍጥረት 11:10-27ን አንብቡ

እግዚአብሔር የእምነት ሰዎችን ይጠራል

«የሴም ዘሮች . . . » የቤተሰቡ ታሪክ ነው። ከሴም ጀምሮ እስከ አብርሃም (አብራም) ያለው ትውልድ የአሥር ሰዎችን ስሞች የያዘ ነው (ዘፍጥረት 11:10-27)። ከዚህ በመነሣት የጊዜ ሠሌዳ ብናዘጋጅ፣ ፍጥረት የተፈጠረበት ዘመን ከ10,000 ዓመታት ያነሰ እንደ ሆነና የጥፋት ውኃ ከሆነ ደግሞ 5000 ዓመታት ያነሰ መሆኑን እናያለን። (በአሁኑ ጊዜ ብዙ ሳይንቲስቶች የሚያምኑት የዓለማችን ዕድሜ፣ በብዙ ትምህርት ቤቶች እንደሚሰጠው ትምህርት ዓለም ከተፈጠረች ብዙ ሚሊዮን ዓመታት እንዳልሆነናት ነው።)

ሰው በተፈጠረበት በእነዚህ በጥቂት ዓመታት ውስጥ የምንረዳው

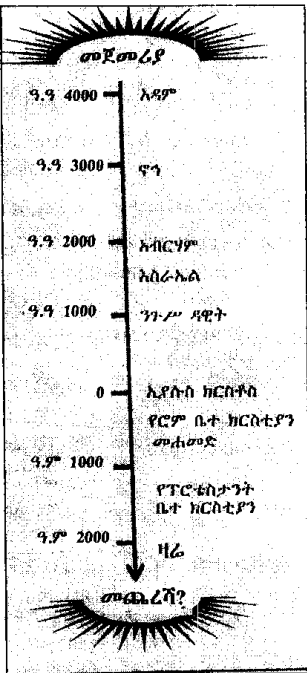
ነገር፤ ሰዎች እግዚአብሔር አዝዟቸው እንዲሁ ከኃጢአታቸው ንስሐን የሚገቡት አንዳንድ ጊዜ ብቻ መሆኑን ነው።

ደግሞም እግዚአብሔር ሰውን በኃጢአተኛ መንገዱ እንዲቀጥል እንደማይተወው እናውቃለን። የእምነት ሰዎችን መርጦ ከእነርሱ ጋር ስምምነትን (ቃል ኪዳንን) አድርጓል። እነርሱም ቃል ኪዳኑ ለወደ ፊት እንዲቀጥል ከማድረጋቸውም በተጨማሪ፤ በምድር ላይ ምስክሮቹ ሆነዋል።

ደግሞም ሰዎች ፊታቸውን ወደ እግዚአብሔር የመለሱበት ወቅትና በታሪክ ውስጥ ታላላቅ ነገሮች እንደ ሆኑ እናውቃለን (4:26)።

ጊዜው ሲደርስ፤ ሰዎችን ከኃጢአታቸው ያድን ዘንድ እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ልከታል። እርሱ የመጣው የጠፋትን ለመፈለግና ለማዳን ነው (ሉቃስ 19:10)።

አሁን፤ ኢየሱስን በማመን፤ ወደ እግዚአብሔር መመለስ እንችላለን። ኢየሱስ በእኛ ፈንታ ስለ ተቀጣ፤ የዳኑ ኃጢአተኞች ወደ መንግሥተ ሰማያት ሊገቡ ይችላሉ። የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ ስለ መጣ፤ እኛ በነፃ መሄድ እንችላለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመንግሥተ ሰማያትን መግቢያ በር ለሁሉም ሰው ክፍት አድርጎታል (ራእይ 22:17)። ቅጣታችንን ይወስድ ዘንድ እግዚአብሔር ጌታ ኢየሱስን ልከታል።

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንዲ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወደአልና» (ዮሐንስ 3:16)።

ከኃጢአትህ እንዲያድንህ ኢየሱስን ጠይቀው። ከዚያም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈውንና እግዚአብሔር ለአንተ ያለውን ዕቅድ አንብብ። በሕይወትህ ደስታንና ሰላምን ልታገኝ ትችላለህ። የእግዚአብሔር መንግሥት የድንበር የለሽ «አገር» ሕዝብ አባል ትሆናለህ።

ይህ በዘፍጥረት ምዕራፍ 1-11 ላይ የተጻፈ የጥናት ማብራሪያ ስለ ሁሉም ነገር ጅማራ አስተምሮናል። ደግሞም እግዚአብሔር የፈጠራትን አስደናቂ ባለም ሁሉንም ነገር አጥፍቶ እንደ ገና ከኖላ መጀመር አስፈላጊ እስከሚሆን ድረስ ኃጢአት ዓለምን እንዴት እንዳበላሸው ያብራራል። ዛሬ ሁላችንም በዙሪያችን የኃጢአትን ውጤት እናያለን። ነገር ግን፤ ኢየሱስን በማመንና እርሱን በመከተል ኃጢአታችን ይቅር ሊባልልን ይችላል። እርሱ ጌታችንና አዳኝችን ነው። ስለ ፍጥረት፤ ስለ ሰዎች፤ ስለ ኃጢአት፤ ስለ ትዳር፤ ስለ ማኅበረሰብ፤ ስለ ቋንቋ፤ ስለ እግዚአብሔር ዕ ቅድ፤ ለእኛ ስላለው እንክብካቤ፤ እንዲሁም ስለ ሕይወት ዓላማ ተምረናል።

በዘፍጥረት ምዕራፍ 12-21 ላይ የተጻፈው የሚቀጥለው ማብራሪያ የአይሁድ ሕዝቦች አባት ስለ ሆነውና በእግዚአብሔር ላይ እውነተኛ እምነት ስለ ነበረው በሰ አብርሃም ይነግረናል። እግዚአብሔር አሁንም የእምነት ሰዎችን ዛሬም ያገለግላቸው ዘንድ ይጣራል። አብርሃም የእኛ ምሳሌያችን ነው፤ ኢየሱስ ደግሞ አዳኝችን።

ስለ እነዚህ ጉዳዮች ተነጋግሩ፡-

1. የባቢሎን ግንብ በሚሠራበት ጊዜ እግዚአብሔር ቋንቋቸውን ለምን ደበላለቀባቸው (11:1-6)?
2. በእግዚአብሔር ዕቅድ የሆነው ድርጊት በውጤቱ ምን ሆነ (11:9)?
3. አብርሃም (አብራም) የመጣበት ቤተሰብ ማን ነበር (11:10፣ 27)?

4. የመጀመሪያዎቹን አሥራ አንድ ምዕራፎች በማጥናት ምን ተማርክ? በእግዚአብሔር ላይ ያለህን እምነት፣ የሕይወት ዓላማህን እና በሕይወት ውስጥ ትክክለኛ ያልሆነውን ነገር አስመልክተህ ያለህን መረዳት ቀየረውን?

5. የኢየሱስን አዳኝነትን እና እግዚአብሔር ኃጢአትህን ይቅር እንዳለህ በማወቅ ሰላምንና ደስታን እየተለማመድክ ነውን?

ዘፍጥረት ምዕራፍ 6-11ን መሠረት ያደረጉ ጥያቄዎች

መልሶቻቸው በመጽሐፉ መጨረሻ ላይ ተሰጥተዋል።

ትክክለኛውን መልስ ሆ፤ ለ ወይም ሐ ብለህ መልስ።

(ማስታወሻ፡-አንዳንድ ጊዜ ከአንድ በላይ መልሶች አንዳት ልብ በል።)

1. እግዚአብሔር ሰውን በመፍጠሩ ምክንያት የተጸጸተበት ምክንያት፣ ____

ሀ) ሁሉም ሊሞቱ ስለ ነበር፤

ለ) ሁሉም ኃጢአትን እየሠሩ ስለ ነበር፤

ሐ) ሁሉም በጣም ብልጦች ስለ ነበሩ ነው።

2. ኖኅ መርከብን የሠራው _____

ሀ) ሰዎችን ሊመጣ ስላለው የጥፋት ውኃ ሊያስጠነቅቃቸው ፈልጎ ነበር፤

ለ) የሚድነው ብቸኛ ሰው እርሱ ነበር፤

ሐ) ውኃን ይፈራ ስለ ነበር ነው።

3. የመርከቡ በር የተዘጋው _____

ሀ) በእግዚአብሔር ነበር፤

ለ) በኖኅ ወንድ ልጆች ነበሩ፤

ሐ) በኖኅ ነበር።

4. ኖኅ ደረቅ መሬት መኖሩን ያወቀው _____

ሀ) ርግቧ ላትመለስ ሊቀር ነበር፤

ለ) ክዳኑን ከመርከቡ ላይ ሲያነሣ ነበር፤

ሐ) ቁራው ሳይመለስ ሊቀር ነበር።

5. ከጥፋት ውኃ በኋላ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን የገባው _____

ሀ) ዳግመኛ ሁሉንም ነገር በውኃ ላለማጥፋት ነበር፤

ለ) ሁልጊዜ ዝናብ ከዘነበ በኋላ ቀስተ ደመና እንደሚታይ ነበር፤

ሐ) ሁሉም ነገር እንደሚቀየር ነበር።

6. ከነዓን የተረገመው _____

ሀ) ሴም ስለ ተባረከ ነበር፤

ለ) ካም አባቱን ስላላከበረ ነበር፤

ሐ) እግዚአብሔር አባቱ ኃጢአትን እንዳደረገ ሁሉ እርሱም ኃጢአትን እንደሚያደርግ ያውቅ ስለ ነበር ነው።

7. እግዚአብሔር ሰዎች የተለያዩ ቋንቋዎችን እንዲናገሩ ያደረገው ____

ሀ) በጣም ብልጦች እየሆኑ ስለ ነበር ነው፤

ለ) በዓለም ሁሉ ስላልተበተኑ ነበር፤

ሐ) ለራሳቸው ስም ማስጠሪያን ስለ ሠሩ ነበር።

8. ሴም _____

ሀ) በኢየሱስ የዘር ሐረግ ውስጥ ያለ ነበር፤

ለ) የወንድሞቹ አገልጋይ ሆኖ ነበር፤

መ) የወንድሞቹ ታላቅ ነበር።

9. እግዚአብሔር _____

ሀ) በመልካምና በመጥፎ መካከል ምርጫን እንድናደርግ ፈቅዶልናል፤

ለ) መልካም ያልሆነ ነገር ከማድረግ ያስቆመናል፤

ሐ) ትክክለኛውን ነገር ለማድረግ የሚያስፈልገንን ነገር ሁሉ ይሰጠናል።

10. ኢየሱስ

ሀ) ከመጀመሪያ ጀምሮ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር፤

ለ) የእግዚአብሔር ልጅ ደግሞም የሴት ልጅ ነበር፤

ሐ) እስከ አሁን ድረስ ሕያው ነው።

የጥያቄዎች መልስ

ገጽ 26-27 ላይ ከምዕራፍ 1-5

1 = (ሀ)፤ 2 = (ለ)፤ 3 = (ሐ)፤ 4 = (ለ)፤ 5 = (ሀ)፤ 6 = (ለ)፤

7 = (ሀ)፤ 8 = (ለ)፤ 9 = (ለ)፤ 10 = (ሐ)፤

ገጽ 62-64 ላይ ከምዕራፍ 6-11

1 = (ለ)፤ 2 = (ሀ)፤ 3 = (ሀ)፤ 4 = (ሀ)፤ 5 = (ሀ)፤ 6 = (ለ)፤

7 = (ሀ)፤ (ለ) እና (ሐ)፤ 8 = (ሀ)፤ 9 = (ሀ) እና (ሐ)፤ 10 = (ሀ)፤ (ለ) እና (ሐ)።

እግዚአብሔር እነዚህ መጻሕፍት በሚከተሉት አገሮች እንዲተላለፉ ረድቶናል፡- ቡልጋሪያ፣ ኢትዮጵያ፣ ሕንድ፣ ኬንያ፣ ማላዊ፣ ሞንጉሊያ፣ ኖይደሪያ፣ ሩዋንዳ፣ ሱዳን፣ ስዊዘላንድ እና ኡጋንዳ።

በመና ፕብሊኬሽንስ የተዘጋጁ ሌሎች መጻሕፍት፡-

1. የማርቆስ ወንጌል፣ ክፍል 1፡- ምዕራፍ 1-8

(የኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያ ትምህርት)

2. የማርቆስ ወንጌል፣ ክፍል 2፡ ምዕራፍ 9-16

(የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት፣ ትንሣኤና ዕርገት)

3. የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ፡- ከምዕራፍ 1-12

የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን